

ȘARPELE GENEZEI 2 ARCANELE MAGIEI

Stanislas de Guaita

Acest volum îl comentează și îl corectează pe primul; el îndreaptă imaginile răsturnate sau falsificate prin artificii Maestrului vrăjilor; el pune la loc orizonturile răsucite, înlocuiește cu lumina zilei strălucirea falsă a torțelor infernale, atât de promptă să depraveze formele, să determine culorile, să mintă. O distincție peremptorie era cu atât mai necesară între Înalta Doctrină și Vrăjitorie, pe care lucrarea de față trebuie să le trateze paralel, sau să se refere cel puțin la teoriile aplicabile ambelor, așa cum am semnalat de la început. Iată Arborele Științei Binelui și Răului.

Prețul cărții : 67 lei cu TVA inclus.

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE

I - A doua carte din șapte părți: încercare de explicare științifică a faptelor și legendelor prezentate în prima carte din șapte părți. - Acest volum îl comentează și îl corectează pe cel anterior. - Restituirea normală a orizonturilor inversate. - Teorie sintetică a forțelor oculte. - În ce diferă Magia Neagră de Înalta Magie. - Cheia Magiei Negre, studiu al Planului Astral. - Duelul Sfântului Arhanghel Mihail și al lui Satan-Panteu. - Astralul, furca de foc a lui Satan; sabia de foc a Heruvimului. - Teoriile din volumul prezent interesează în egală măsură Înalta Magie și Ocultismul negru. - Ele dau acces spre templu, dar nu și spre sanctuar: de ce. - Nu poate fi spus totul. - O pagină decisivă a lui Fabre d'Olivet. - Jacob Boehme a vrut să divulge ultimele mistere: pana sa lovită de neputință și limba sa de bâlbâială. - Și-a plătit prea scump temeritatea? .....

II. - Neînțelegeri ce merită prevenite. - Supranaturalul există? - Nu. Nimic nu există mai presus de Natură. Ce este Natura? - Semnificație imprecisă atribuită acestui cuvânt. - Folosire abuzivă a acestei noțiuni. - Pentru a-i reda sensul cuvântului Natură, trebuie să coborâm adânc în interpretarea arcanelor. - Misterele din Kadmon și Oulam. - Cadru restrâns al acestui volum; orizontul trebuie să se lărgască în vol. III. - Anticipare forțată. - Două surse ale învățaturii oculte. - Școlile din Orient și din Occident. - Nu există nimic absolut în aceste apelative. - Contrast al învățăturilor contradictorii, referitoare la originea Universului și al destinelor sale viitoare. -

Universul fizic nu este, conform școlii occidentale, decât o deviere accidentală și trecătoare a Universului arhetipal. - Căderea și mântuirea. – Nahásh și Rădăcina tenebroasă a ființelor. - Decăderea lui Adam; timpul și spațiul (Kain și Abel); baza lui Seth. - Triplu dinamism universal. - Sub-multiplicarea lui Adam-Eva; integrarea sa mântuitoare. - Au existat două căderi succesive și conexe? Adam și Lucifer. - Eternitatea Universului fizic, după școala hindusă. - Dinamism etern, făcut din două forțe inverse și complementare. - Involuție și Evoluție. - Indestructibila Maya, căpcăună a unui coșmar fără trezire. - Universul, o mașină; omul, un sclav al torturii; și Dumnezeu inconștient, autorul răului etern! - Sfârșitul lumii, conform ezoterismului creștin. - Natura poate fi privită sub un dublu aspect: 1. Eterna Natură care este una, și 2. Natura temporală și cosmică, triplă asemeni Universului, pentru care ea este legea. - De ce cuvântul supranatural este absurd? - Imutabilitatea marilor legi ale naturii. - Rol fiziologic al Providenței, această inteligență a Naturii. - Logica și reversibilitatea dinamismului universal. - Dumnezeu nu se concepe susceptibil, nici de eroare, nici de ezitare, nici de variație în exercițiul voinței sale .....

III. – Răspuns anticipat al posibilelor obiecții. - În fața acestor două axiome: supranaturalul nu există; Ființa supremă nu se concepe susceptibilă nici de ezitare, nici de remușcări, va fi opusă povestirea Potopului și versetul Vulgatei unde putem citi că Dumnezeu se căiește de a fi creat omul. - Prima obiecție, Potopul. - Potop universal, potopuri parțiale. - Potopul universal este o realitate a trecutului? - Discuțăm despre faptul posibil, ca despre un fapt împlinit. - Potopul, efect logic al cauzelor naturale. - Câteva hierograme ebraice. - Cele două forțe, comprehensivă și diletantă. - La retragerea agentului compresiv, care neutraliza forța de expansiune, apa elastică se dilatează cu o violență extremă. - „Marea umflătură” - Cauze metafizice ale acestui cataclism - Pactul cu Moartea. - A doua obiecție, Renunțarea divină. - Moise tradus greșit. - Consultați-l pe Fabre d’Olivet: omagiu acestui gânditor admirabil. - Discuție despre verbul evreiesc *Innachim*, pe care Saint Jerome îl redă prin *poenituit*. - Versiuni incorecte ale Genezei. - Alte contra sensuri burlești. - Femeia lui Lot preschimbată în statuie de sare. - „Degetul lui Dumnezeu” - Miracolul, efect natural a cărui cauză ne scapă încă .....

IV – Științele naturale abundă în miracole. - Fenomene neprevăzute, care nu violează în aparență o lege cunoscută, decât pentru a se supune unei alte legi, de ordin superior și mai general. - Exemple luate din chimie: legea de formare a sărurilor duble, paralizând legea de descompunere dublă a corpurilor - cianhidrargirat de iodură de potasiu. - „Nu există știință ocultă; nu există decât științe ascunse.” (Saint-Yves). – Fenomen de vegetație anormală; ne va permite să sesizăm pe viu forța de creație. – „Nimic nu se pierde, nimic nu se creează”, axiomă greșită, în sensul în care o înțelegem de obicei. – Experiență semnificativă, controlată de către savanții Schrades, Greef și Braconnot. – Semințe de cresson semănate în floarea de sulf și stropite cu apă distilată. – Planta crește; este incinerată și în cenușă se găsesc metaloide și metale, (calciu, aluminiu, fier, mangan, potasiu, fosfor, etc), care nu pot proveni din sulf, nici din apă. – Discuție chimică pe această temă. – Semințele conțin aceste „corpuri simple”? Ele nu conțineau, în toate cazurile, decât o cantitate infinitezimală. – Trebuie să concluzionăm așadar în legătură cu creația tuturor pieselor, sau cu multiplicarea materiei, în anumite cazuri anormale. – Știința contemporană, gloriile și cuceririle sale. – Limitele sale și insuficiența criteriilor sale. – Știința modernă, prea analitică. –

Pentru a explica fenomenul de vegetare anormală, trebuie să recurgem la Tradiția teosofică. – Două tipuri de adepți, schițate în trecere. – În cazul care ne preocupă a avut loc transferul de putere în act; a avut loc creația. – Sens veritabil al cuvântului evreiesc *bara (creavit)*. – Mecanismul creației. – Seriile de exteriorizări creatoare. – Principiul, esența, puterea ființei germinale. – Rolul maternal al Vieții. – Centre de activitate potențială: Minele indivizilor. – Involuție, evoluție, metempsihoză. – Cele două geneze complementare: principiațiunea de ordin inteligibil, origini de ordin sensibil. – Germenele și celula-mamă. – Nod de uniune al materiei și al vieții. – Germenele și sămânța. – Forța necunoscută de selecție și de asimilare a materialelor pentru formarea unui corp de apărare. – Această energie eficientă a fiecărei ființe, oricărui regn i-ar aparține, este sufletul său volitiv; minele său virtual, tinzând să se realizeze în act. – Suflete minerale, vegetale, animale, ominale. – Sufletul vieții colective, Nephesh-ha-haiah. – Ionah, facultate generatoare, expansivă. – Principii sau arhetipuri; trebuie să vedem în ele etaloanele raselor. – Exigențe ale semințelor vegetale, pentru a germina și a crește. – Trei condiții generale indispensabile. – Condiții deosebite pentru fiecare specie. – Despre aerul ambiant și solul hrănitor, unde plantele răspândesc de obicei materialele creșterii lor. – Insuficiența acestei legi a nutriției, pentru a explica prezența anumitor corpuri în cenușa de creson, crescută în floarea de sulf. – Unde a găsit cresonul aceste substanțe străine? Nicăieri, ele au fost create pentru el. – Pe ce cale? – Obiectivare a sufletului lumii. – Fluidele imponderabile se specifică și se condensează. – Masa de Smarald, tradusă în capitolul I, ne va spune cum .....

V – Am combătut conceptul Supranaturalului. – Altă neînțelegere de prevenit: prefețele nu folosesc decât pentru așa ceva. – Concepție incorectă, referitoare la Înalta Magie. – Nu mai este arta de a produce „fenomene”. – Fenomenul nu îl interesează pe ocultist decât în mod excepțional și foarte indirect. – De ce. – Valoare exagerată, atribuită fenomenelor. – Ocultismul, admis să studieze diferitele realități pe plan fizic, astral, psihic și spiritual, se neliniștește puțin din cauza manifestărilor instabile și ambigue. – Fenomenul se reduce la o iluzie trecătoare, produsă uneori de o fază de tulburare, în punctul de intersecție a celor două planuri. – Peste tot unde se manifestă, a existat o profanare, sau arcanale ale nașterii sau arcanale ale morții .....

VI – Ocultismul comportă un triplu obiect de studiu: Dumnezeu, Omul și Universul. – Cele două coloane ale Templului, Jakin și Boaz: cele două metode complementare de achiziție ale cunoașterii; prin experiență sau prin tradiție. Singură, experiență sau doar tradiția fac inițiați incompleți. Ambele sunt necesare. – Planurilor astral, psihic și spiritual, le corespund trei etaje ale ființei umane: Nephesch, Rouach și Neshamah. – Prin aceste trei etaje, omul poate avea acces în mod experimental la aceste trei planuri. – Ternarul uman și Unitatea relativă constituind Cuternarul. – „Regnul ominal închide în el tot universul” (Fabre d’Olivet). – Despre experiența mistică pe planurile superioare. – Pentru a cunoaște aceste planuri, trebuie să dezvoltăm în noi organele receptivității care le corespund. – Nimeni nu-și perfecționează inițierea decât prin sine – Oricine și-a dezvoltat organele latente, pe toate planurile Naturii, se poate considera reintegrat. – Vizionari și Inspirați. – Omul de geniu este un adept intuitiv și spontan, înzestrat cu facultăți deosebite de transpunere estetică: aceste facultăți nu se dobândesc. – A deveni un geniu în mod artificial. – Dumnezeu coboară până la omul de geniu; adeptul urcă până la Dumnezeu – Între experiență și tradiție se plasează o

metodă intermediară de a dobândi adevărul. – Metodă analogică, mixtă; ea este foarte fecundă și le poate suplini pe celelalte două, într-o anumită măsură. – Metoda analogică dublă: inductivă sau deductivă. – Exemple. – Analogia, în special prețioasă studenților în drum .....

VII. – Concluzie. – Arborele Științei binelui și răului. – Fecioara lui Apolonius – Pantaclul lui Trithème. – Două variante ale acestui pantaclu, restituit după descrierea lui Éliphas Lévi. – Ideea pe care o simbolizează a servit drept bază pentru edificarea acestui volum II .....

CAPITOLUL I

ECHILIBRUL ȘI AGENTUL SĂU

A opta cheie a Tarotului: Justiția. – Themis, cu balanța sa, simbolizează echilibrul în toate lumile; spada sa simbolizează Puterea și mijloacele sale de acțiune. – Marele Agent al Echilibrului cosmic. – Diferitele sale nume. – Este mediatorul plastic universal, acest *mysticum robur* al operelor de magie, Diavolul vrăjitorilor. – Portret al diavolului, de Piron. – Evocatorii diavolului îi realizează imaginea în astral. – Satan fantastic și Demonul real, sau Dragonul Astralului .....

Echilibrul și agentul său sunt descrise în mod savant în *Masa de Smarald* al lui Hermes Trismegister. – Traducere integrală a acestui document de prim ordin .....

Contestarea originii și autenticității Mesei de Smarald. – Ea rezumă tradițiile Egiptului antic. – Comentarii ale acestui text. – Legea analogiei, fiică a Arianei Misterelor. – Marele Mediator al ființelor și al lucrurilor, Tatăl lui Telesme sau al perfecțiunii corpurilor. – Magisterul Soarelui sau știința și arta Chrysopeei. – Sub toate aspectele și pe toate planurile, scopul Chrysopeei este de a separa purul de impur și aurul de zgură. – Diferitele feluri de aur. – Aurul hiperfizic, sau lumina astrală, termen-mediul al tuturor aururilor .....

Ce este Lumina astrală sau Marele Agent. – Unul în principiul său, androgin în natura sa, cvadruplu în modalitățile sale manifestative, această ființă proteică este multiplă la infinit în specificațiile sale ultime. – Ea devine, în funcție de caz, corpul Sfântului Duh sau corpul Demonului. – Este suportul latent al Universului fizic, substratul oricărei realități fenomenale. – În același timp substanță și forță, mai mulți au vrut în mod greșit să vadă în el abstractul mișcării. – El este expresia temporală a lui Adamah. – Nephesch-ha-haiah. Suflul vieții, anima. – Flux și reflux al substanței vii, între Rouach Elohim și Nahásh .....

Polaritatea dublă a luminii astrale, determinată de antagonismul a două forțe constrictivă și dilatantă, Hereb și Ionah. – Semnificația acestor hierograme mozaice. – Corbul și porumbelul lui Noe. – Antiteza este riguroasă între Hereb și Ionah, - Singularități etimologice și mistere secrete care denunță rădăcinile acestor două cuvinte. – Sexualitate dinamică – Schimb reciproc de influențe. – Hereb al lui Moise, Erebe al lui Orfeu. – Grota lui Hecate. – Localizarea lui Hereb și a lui Ionah. – Afinitatea lor cu tenebrele și cu lumina. – Localizarea cosmică a acestor două forțe ....

Cele două proprietăți contrarii ale substanței universale: volatilizare a fixului, fixarea volatilului. – Hereb, agent centripet, principiu al Timpului; Ionah, agent centrifug, principiu al Spațiului. – Luptă creatoare a două forțe ostile. – Victorie a forței compresive, care o subjugă pe complementara sa: închegare materială. – Această victorie se manifestă în apogeul său în sămânță, care ține închise, într-un spațiu atât de mic, potențialități atât de mari. – Reacție; revanșa agentului expansiv: creșterea și

dezvoltarea ființelor. – Acțiunea lui Hereb, creatoare asupra substanței pe care o cuprinde, este distructivă asupra materiei sensibile. – Decadență și uzură a lucrurilor: replica lui Hereb în fața Verbului universal al lui Ionah. – Acțiunea corozivă a Timpului. – Ea se face simțită asupra ființelor, proporțional cu vitalitatea corpului. – Forța herebică a Timpului ațâță viața chimică a atomilor și, prin acest lucru, tinde spre disoluția corporală. – Fermenți speciali de putrefacție .....

Aôd și Aôb, le corespund lui Ionah și Hereb. – Lumina astrală echilibrată, Aôr. – Rolul lui Nahásh, principiul divizibilității și egoismului. – Acel *struggle for life* universal. – „Creat pentru a distruge și distrus pentru a crea”. – Nahásh, despot al Astralului. – Nahásh personificat în Satan. – Vârtejul sau turbina de angoasă a lui Boehme: acest vârtej nu este altceva decât Nahásh, al treilea proprietar al prăpastiei sale virtuale. – Matricea ocultă a lucrurilor. – Atracția originară. – Nahásh este ispititorul Edenului. – „Acest egoism care face ca orice ființă să devină centrul”. – Nahásh Harym, sau Ahriman. – Plămada fluidului universal .....

Un citat ciudat din Q.Aucler, despre această plămadă și despre biologia siderală. – Universul este animat; unanimitate a doctrinelor vechi pe această temă. – Însuflețirea Universului nu contrazice în nici un fel legea atracției universale. – Anticii cunosc sistemul lumii înainte de Copernic și Galilei. – O pagină decisivă din Zohar. – Echilibrul lumilor. Comentarii ale lui Éliphas Lévi în legătură cu Masa de Smarald. – Aôb, Aôd și Aôr, conform etimologiei radicale: cele trei mișcări ale Dorinței .....

Dorința, rădăcina primară a oricărui lucru. – Dorința, creatoare ca și Voința, pentru care nu este decât o formă obscură. – Rol al focului secret, acest medium al Dorinței .....

Lumina astrală se specializează și se fixează, în funcție de mediu. – Atmosfere astrale. – Corpul sideral și nimbul. – Aspir și expir. – Corpul astral cu o sută de nume. – Extras remarcabil din Crollius. – Localizarea corpului astral .....

Hieroglifa lui Mercur, expresie a luminii astrale. – Comentariu secret al cuvântului ΠΙΡΜΗΣ. – Notă inedită a lui Saint-Yves. – Alte explicații ale hieroglificei mercuriale. – Sens alchimic și sens astrologic. – Trei metode diferite de interpretare ajung la un rezultat identic .....

Concluzia capitolului I – Rezervele autorului. – Pulsate et aperietur vobis .....

CAPITOLUL II

MISTERELE SINGURĂȚĂȚII

A noua cheie a Tarotului: Pustnicul. – Arcanele singurătății. – Descrierea și sensul general al emblemei. – Solitarul poate fi un înțelept sau un nebun. – Magistul și Vrăjitorul .....

Vrăjitorul, care trăiește la distanță de majoritatea oamenilor, caută compania semenilor săi. – Motiv major al adunărilor sau sinagogilor. – Sabatul la domiciliu. – Aventură curioasă povestită de către Gassendi: un filosof la sabat. – Electuari și pomezi magice. – Cele trei unguente ale vrăjitorului, după Nynauld; detalii picante și instructive. – Alte experiențe ale lui Gassendi. – Experiență analogă, reușită de André Laguna, în 1545. – Untură de porc diabolizată. – Rețetă infailibilă. – Halucinații provocate. – Imaginația, din punct de vedere magic. – De la diafan la translucid .....

Independent de halucinațiile subiective, anumite fenomene prezintă obiectivitate. – Despre ieșirea în corpul astral. – Experiențele lui W. Crookes. – Atitudine incalificabilă a contemporanilor săi. – Numeroși savanți convertiți la adevărul spiritualist, sau cel puțin la realitatea fenomenelor. – Faimoasa anchetă a Societății

dialectice, de la Londra. – Concluzii neașteptate. – Katy King, fantoma care se compacta în laboratorul lui Crookes, era o femeie adevărată. – Fotografii ale aparițiilor, unde îl vedem pe savant, fantoma și mediumul, perfect distincți. – O buclă din părul „fantomei”. – W Crookes, marele chimist, nu este nici păcălit, nici halucinat Proiecția dublului sideral (ieșire în corp fluidic). – Moarte aparentă a experimentatorului. – Legătura simpatetică intermediară: ruptura sa ar provoca moartea imediată. – Virtute dizolvantă a vârfurilor metalice. – Hemoragie vitală. – Ieșirea în corp astral este o experiență temerară. – Adeptul care o practică trăiește două vieți în același timp, terestră și postumă. – Echilibru instabil. – De ce, în timpul somnului, ființa abmaterializată nu riscă nimic de obicei. – Căile nivelate ale Naturii. – Alte pericole deja semnalate, adeptul ieșit din corpul astral întâlnește alte pericole mai ciudate. – Șarpele lui Ashiah. – „Marile roți negre” – Sugere a lui Ionah, copleșire a lui Hereb. – Pericolul invaziei unei Larve. – Adeptul nu se mai poate integra în corpul său, sau trebuie să trăiască în partaj cu Invizibilul care s-a instalat acolo. – Șanse de nebunie, de posesie, de idiotenie sau de moarte. – Alienare mentală. – Coborârea în infernurile anticilor. – De ce, în vechile temple, această formidabilă probă putea fi încercată fără pericol. – Dwidja sau născut de două ori. – „Cel care trăiește în ciuda morții”. – Mentorul sau Telemacul Misterului. – Sărutul Dragonului de foc. – Mantoul lui Apollonius. – P’ur-b’u, instrument sacru, în Tibet, pentru a dîrui Larvele .....
 Fantomele singurătății. – De ce Magii și vrăjitorii caută singurătatea. – Nu se renunță la umanitate decât pentru a trăi cu Dumnezeu sau cu Satan. – În singurătate, se trăiește în fața propriei Karma. – Schimburile de idei, de dorințe, de fluide, nu-l mai fac pe individ să comunice cu umanitatea. – Singurătatea călește caracterul; devenim rigizi, incorigibili .....
 Originea fabuloasă a Larvelor: rabinii vor să vadă în ele copiii singurătății lui Adam. – De ce era interzis, în Grecia, să expui în fața flăcărilor rufe pătate de spermă sau de sânge. – Virtutea expansivă a sângelui; el debordează de o viață emfatică. – Fantomele sângelui. – Larvele pasionale; generarea și influența lor asupra ființei care le-a generat. – Arcane repercusive. – Larve ale nimbului individual, sau ale atmosferei secrete ale fiecăruia. – Esență a obișnuinței. – Obsesie, posesie și vampirism al Larvelor. – Larve ale medianei. – Grimase mincinoase ale ființei, blasfemii incoerente ale vieții universale. – Apendici astrali. – Larvele nu sunt nici Elementali, nici Cochilii (Kliphoth). – Natura parazitara a Larvelor. – Fiecare este ca fantoma unei Sosii vagi. – Arcanele singurătății. – Boli de lăncezeală. – Larvele, microbii și vibrionii Invizibilului; misionarii lui Hereb și ai lui Nahásh .....
 „Orice gând este un suflet”. – Creații magice ale solitarului bun și ale celui rău. – Îngerii Cerului inferior. – Demonii răutății. – Gândul dimanizat devine o ființă, prin fuziunea sa cu un Elemental (Koot-Hoomi)(Kuthumi). – Apariții, în general. – Vârfurile metalice distrug coagulații Astralului. – Disoluția Lemurilor. – Criteriu sigur al manifestărilor spectrale .....
 Larvele propriu-zise sunt lipsite de tip generic și, în consecință, de formă proprie. – Ele se decalchiază pe tiparul autorilor lor, sau pe modelul gândurilor sale. – Cum mediumul antrenat poate da tot felul de forme manifestărilor astrale. – Modalizări ale dublului etherat. – Invizibilii evoluează în nimbul mediumilor saturați de vitalitatea lor expansivă. – Ei se complac în această baie de viață risipită. – Artificiile lor pentru

a prelungi ședințele. – Mediumi pasivi și mediumi activi. – Fraude mediumnice; cauza lor. – Mediumnitatea este o boală .....

Diferite specii de Invizibili, meniți să se manifeste. – Indigenii și pasagerii Astralului Inferior. – Misionari excepționali .....

Indigenii Astralului. – Miraje rătăcitoare, simple reflectări lipsite de personalitate și conștiință; și despre „Cartea Judecării” despre care vorbește Scriptura. – Despre elementali, acești arborigeni ai elementelor oculte. – Diferențiere în speciile elementale. – Animalele Invizibilului și animalele în Invizibil. – Sursa contradicțiilor dintre autori. – Rolul elementalilor în magie. – Buni servitori, prieteni periculoși, elementalii sunt stăpâni deplorabili și tiranici. – Răzburarea elementalilor. – Elementarii, ființe umane descărnate. – Ei suferă, în această stare, tulburările purgatoriului. – Umbre sau carcase neînsuflețite, aceste cadavre fluidice. – Umbrele sunt rămășițe ale Elementarilor emancipați. – Umbra, atrasă în atmosfera astrală a unui medium, poate apărea și poate strâmba unele dintre atitudinile familiare ale defunctului. – Daimonii răi, în sfârșit, sunt suflete iremediabil vicioase, private de scânteia divină și care prelungesc starea sterilă a Elementarului. – Voința lor de a trăi cu orice preț. – Acești daimoni nu sunt mai puțin mortali. – Pericole la care ne expunem evocându-i. – În cadrul indigenilor Astralului, trebuie să asimilăm produsele creației umane, evaluate pe același plan: Conceptele vitalizate, Puteri colective fuzionale și Dominații teurgice .....

Pasagerii Astralului: suflete umane care insistă să se încarneze, suflete glorificate și îngeri misionari .....

Contrastele Ceremonialului Evocator .....

Bunul solitar tinde de obicei mai sus decât comerțul cu Spiritele. – El preferă practica Extazului în fața celei ale Magiei ceremoniale. – Reintegrarea sub-multiplului uman în Unitatea divină. – Cele două reintegrări, în mod activ sau în mod pasiv. – Aceasta din urmă are nevoie de o abdicare a Minelui, care se topește în Sinele divin. – Starea primordială a Edenului, Spada lui Elohim și bucuria lui Aôr Ain-Soph. – Reintegrarea pasivă a sfinților; reintegrarea activă a Titanilor. – Iisus Hristos și Moise. – Este permis să ne bucurăm de iluziile terestre? Plăcerea. – „Homo sum et humani nil a me alienum puto”. – Reintegrarea activă este singura care suferă relativul. – Pericole ale reintegrării în lumea pasivă. – Rațiunea profundă a pericolului mânăstirilor. – Piatră de temelie a vocațiilor comtemplative .....

Reintegratul Yoghi (unit în Dumnezeu); inițiatul Dwidja (născut de două ori): Definiții. – Cele două grade ale Extazului activ. – Cărui mod extatic îi corespunde ieșirea în corpul astral: informații inedite. – Ce „animale vii” îi indică Agrippa adeptului, în fază de bilocare, ca fiind evitate de către corpul său în catalepsie. – Grade corespunzătoare ale Extazului, în mod pasiv. – Vocea care vorbește în interior. – Cum să aspiri spre Absolut? – Murmurul Sinelui revelator. – Beția spirituală. – Cărarea Paradisului. – „Stăpânul impersonal” sau „Prăpastia”. – Vocea ameteții. – Diferite maniere de a evoca acel Guru al inițierilor supreme. – Sub ce simbol învață operele Înaltei Științe acest arcan? – Evocarea inteligențelor celeste. – Exemple. – Comerțul cu Spiritele superioare și Sufletele glorificate: nu este decât Inițierea la al doilea grad. – La al treilea grad, Spiritele dispar pentru a face loc Spiritului Pur. – Toate barierele dispar. – Un text din Abraham Evreul .....

Copiii singurătății sexuale: Incubii și Succubele. – Avertizările Mamei-Naturi. –

Defăimătorii legii sexelor. – Promiscuități degradante ale Invizibilului. – Consecințe ale celibatului radical: atrofiere sau obsesie. – Orice verb creează ceea ce afirmă. – Poluția nocturnă și coșmarul. – Misterul lui Ephialte: boala „epidemică” dacă ar fi să-i dăm crezare lui Pierre le Loyer. – Locuri bânuite, *loca infesta* ale preotului Thyree. – Mănăstiri, din acest punct de vedere. – Evul mediu a trăit în galanterie reglată cu Invizibilii. – Hysterodemonopatia doctorului Calmeil. – „Boala diavolului” din Extremul Orient; relația misionarilor. – Cartea Părintelui Sinistraro d’Ameno, despre Demonialitate și animalele incube și succube. – Teze analoge ale Contelui de Gabalis și ale Satirilor brute. – Posibilitate de coitus cu elementalii. – Mistere de nedreptate .... Arcane echivoce ale Teurgiei antice: comuniune de iubire cu Zeii. – Vederi opuse ale preoților Bisericii primitive și hierofanții gentilității. – O pagină foarte ciudată de Quantius Aucler. – Alcovul nupțial din al optulea turn al Babilonului: amantele zeului Belus. – Aventura Paulinei, vândută libertinului Mundus de către preoții lui Anubis. – Autopsia vechilor mistere. – Stare pneumatică a aleșilor. – Posedarea zeilor din Hades. – Sărutul șarpelui de foc. – Un text din Moise, referitor la iubirile dintre îngeri și fiicele oamenilor. – Lege universală a sexelor; în ce cazuri de poate face abstracție. Universul androgen. – Plinul și vidul. – Tatăl Divin și Mama Celestă, Iod și Hé, Spiritul și Viața. – Nedreptate respectivă a celor două Principii, abstras unul de la celălalt. – Cele două fețe ale Cărții Misterului. – Un text sublim din Zohar. – Cei doi care nu fac decât unul. – Marele Arcan al Morții Eterne .....

CAPITOLUL III

ROATA NOROCULUI

A zecea cheie a Tarotului: Roata Destinului. – Platforma Sfinxului și Roata Devenirii: Typhon coboară la stânga; la dreapta Hermanubis urcă. – Geniile antagoniste ale răului și ale binelui. – Involuție și evoluție; dezintegrare și reintegrare universală. – alt punct de vedere, pentru explicarea aceluiași simbol; constituție ternară a oricărei ființe: Spirit, suflet și corp. Polarizarea ființei .....

Arcana polarizării cuaternare: cerebro-genitală și androgenică. – Legea de sinteză general necunoscută. – Critica unui articol din Lotus despre polarizarea umană. – Indicații de detaliu; lege de ansamblu necunoscută. – Această mare lege, ținută secretă în templele antichității. De ce? -. Pașaport ezoteric. – Enunțare generală: masculul, pozitiv în sfera sensibilului, negativ în sfera inteligibilului; femeia, negativă în sfera sensibilului, pozitivă în sfera inteligibilului. Ambii, neutri în sfera mediană a fizicului. – Aplicare la omul terestru: la om, organul genital este masculin sau pozitiv, creierul este feminin sau negativ; la femeie, sexul este feminin sau negativ, creierul este masculin sau pozitiv. La ambii, plexul solar este punctul central echilibrant. – Definiții și dezvoltări. – Creierul masculin al femeii dă germeni de idei pe care creierul feminin al bărbatului le elaborează. – Primii germeni ai civilizației mereu semănați de către femeie. – Schema polarizării cuaternare a ființei umane. – Aplicații la fiziologie ca și la psihologie, ale legii bine cunoscute în fizică: contrariile se atrag, similaritățile se resping. – Misterul Simpatiilor și Antipatiilor. – Sfera mediană a psihicului. – Despre Iubire, la bărbat și la femeie: nuanțele distinctive: consecințe fecunde și decisive ale principiului enunțat anterior. – Exemple doveditoare. – Iubirea, instrument de reintegrare. – Fuziunea complementarelor; restituirea omului la plenitudinea sa ontologică. – Androgenul perfect devine un magnet cuaternar, căruia îi vom face o schemă. – Legea enunțată mai sus se numește în magie, *legea compoziției*

magneților. – Fabre d’Olivet face aluzie la ea în termeni voalați. – Pagină misterioasă a lui Éliphas Lévi, referitoare la legea secretă pe care o rezervă ezoterismului. – Cum Binarul dă naștere Quaternarului, care se restrânge prin ternar pentru a reveni la Unitate. – Mecanism al transformării schemelor. – Parolă ocultă; cheie care deschide toate ușile .....

Altă interpretare a Roții Norocului (Devenirii). – Tot ciclul temporal se înscrie acolo în mod simbolic. – Roata se învâрте și Devenirea ia naștere în cercul rotației sale. – Coborârea spiritului în materie; sublimarea seriei materiale spre recuperarea vieții spirituale. – Ființe cu viață dublă și triplă .....

Ἦάντα ρεΐ, - „*Panta rei*” - spune Heraclit; totul curge. – Nimic nu este, totul devine. – Devenirea este condiția acestei lumi decăzute; vedem cum viitorul prinde contur. – Din trei puteri, generatoare ale Viitorului, nu admitem de obicei decât una. – Providențialiști, voluntari și fataliști. – Primii văd peste tot mâna lui Dumnezeu; voluntarii atribuie orice lucru inițiativei umane; cei din urmă, partizani ai determinismului strict, susțin că totul este necesitat de Destin, această lege care înlănțuie efectul de cauză. – Providență, Voință și Destin (vedeți Fabre d’Olivet) colaborează la generarea Viitorului: tot misterul devenirii rezidă în regula mutualității lor fecunde. – Argumente rezumate ale celor trei școli exclusive .....

Sufletul uman, plasat aici jos între spirit și corp, ca între un soț legitim și un seducător întâmplător, determină, în funcție de conduita sa, ritmul vieții sale viitoare. – În ce măsură este supusă Voința angrenajului Destinului care este consecința căderii. – Reciprocități, constrângeri, repercusiuni, schimburi. – A evita multiplicarea punctelor de contact cu Destinul. – Cele trei sisteme pe care le-am menționat au fiecare dreptate într-o anumită măsură. – Viitorul, atribuibil pentru o treime fatalității Destinului, o altă treime inițiativei Voinței și restul acțiunii Providenței. – De ce acțiunea providențială este mereu deghizată. – Iluzie de optică mentală. – exemple .....

Despre previziunea lucrurilor viitoare. – Numai Providența poate prevedea cu siguranță evenimentele ce vor urma, dar doar ca putere de a fi și nu ca act împlinit. – Profeția, sau inspirația de sus. – Exemplu curios, în afara profețiilor canonice; profeția lui Orval. – Autenticitate și atribuire a acesteia. – Text și comentariu al profeției lui Orval. – Predicție stupefiantă a evenimentelor, din 1797 în 1873. – De ce concordanța încetează, după această dată, între evenimente și pronosticuri. – Conte de Chambord, chemat la tron, în 1873, a rupt țesătura fatidică, rămânând surd la chemarea combinată a Providenței și a Destinului? – Campania monarhică din 1873. – Înțelegere perfectă asupra constituirii. – Pretextul drapelului alb. – De ce Henri V nu a vrut să domnească? – Ipoteză în onoarea acestui prinț. – Este posibil ca el să fi crezut în dreptul Nauendorff? – Discuție pe această temă .....

Vizionara din strada Paradis. – Predicțiile domnișoarei Henriette Couedon. – Lucidă sau misionară celestă? – Identitate și mai îndoielnică a inspiratorului său .....

Arte divinatorii aduse la principiile lor. – Doar Providența infuzează spiritul de profeție, pură de orice amestec; dar Verbul providențial este incoercibil. – Voința omului emite oracole contradictorii; de ce? – Din Destin reies toate artele divinatorii cunoscute. – Nomenclaturile lui Pierre Lancre și ale lui Jean Belot. – Clasificare cuaternară a artelor divinatorii: 1. prin evocarea sau consultarea Invizibilului; 2. prin interpretarea semnăturilor naturale; 3. prin studiul combinațiilor artificiale (jocuri ale hazardului, etc); 4. prin fixarea prelungită a anumitor obiecte. – Aceste diviziuni,

deloc arbitrării, nu au totuși nimic absolut. – Exemple: Astrologia și studiul Tarotului
Devenirea particulară a aparențelor fizice. – Mutabilitate corporală, la ființele
organizate. – Muncă neîntreruptă a țesutului celular pe canavasul instabil al corpului
astral .....

Generare și mistere ale Ființelor colective. – Fenomene ciudate ale meselor turnante și
vorbitoare. – Formarea lanțului magnetic, această pilă generatoare de influențe. –
Magnetul magic al lui Paracelse, „magnetul interior și secret”. – Impregnare cu viață
în lemnul mesei oraculare; integrarea Oracolului colectiv. – Ecce Deus! – O ființă
invizibilă este acolo: ea gândește, raționează, vorbește, răspunde. – Acest invizibil nu
a „venit”: el s-a format din toate piesele, ca o sinteză efemeră a persoanelor prezente;
el nu va „pleca”: va dispărea după ce va înceta acțiunea. – El nu reprezintă nici mai
mult nici mai puțin decât suma inteligențelor cooperante, adăugate într-una singură. –
„Spiritele sunt ecouri” (Gasparin). – Termometru psihic și mental, Oracolul dă
temperatura morală a mediilor umane. – Constituirea lanțului fluidic: maximum,
minimum și mediu de randament. – Elemente negative, grupate și străduite sub
predominanța unui element pozitiv. – Dezvoltarea gândurilor rudimentare .....

Teoria Oracolului mensal. – Unificarea atmosferelor secrete individuale: în acest
mediu fluidic se va naște, va trăi și va muri oracolul. Din nimbul individual, populat
de Lemuri, Miraje și Larve parazitare. – Ascendentul astral al lui Paracelse nu este
altceva decât acest curent de imagini vii, semnături ale pasiunilor și ideilor dominante
ale fiecăruia. – Legăturile dintre oameni: atmosferele fluidice se pătrund; lupta secretă
a ascendenților. – Cum poate o personalitate să o absoarbă pe alta și (cum se spune în
magie) cum o poate antrena în vârtejul ei. – Imaginația, baza negativă a
Ascendentului. – Forța ascendentului nu mai rezidă în abundența imaginilor, ci în
voința care le selectează și le grupează. – Medium inconștient al oracolului mensal .....

Numeroase varietăți de ființe colective. – Nu toate sunt efemere și instabile ca
Oracolul mensal. – Verbul creator al lui Adam, omul universal, înainte de cădere,
Adam gândește ființe. – Nu a putut decădea decât subdivizându-se: el își recucerește
privilegiile prin integrarea socială .....

Entități colective de o putere și o durată incalculabilă, create în ordinea politică sau
socială. – Exemplu: Nemrodismul. – O pagină revelatoare a lui Saint-Yves (*Misiunea
evreilor*) – Colectivii contrastează prin puterea lor și prin durata lor; dar toți se bucură
de o existență și de o conștiință proprie, fără ca indivizii, ai căror sinteză o formează,
să piardă din personalitățile lor. – Arcanele mulțimii. – Colectivi de ordin intermediar
Generarea și lupta marilor Colectivi explică multe dintre anomalii, cu privire la
adunările politice. – Cum o reuniune de oameni drept și umani poate fi o adunare
nedreaptă și feroce. – „Senatores boni viri, senatur vero mala bestia.” (Tacit). –
Revirimente ciudate ale sufletului mulțimilor. – Eugène Sue a cunoscut bine această
instabilitate a cameleonului popular: episoade din *Evreul Rătăcitor* și din *Misterele
Parisului*. – Popularitatea. – Cum să unifici sufletul multiplu și divergent al
mulțimilor. – Secretul lanțului magic. – Marele Arcan. – Cum dă naștere lanțul magic
magnetic la Colectivi puternici. – Egregorii. – Colectivii, rectori ai agregățiilor
impersonale: Puteri politice, ordine religioase, societăți secrete. – Cum se creează
Egregorii sub un nume nou, un corp social nou .....

Reluarea unui exemplu deja produs în volumul anterior. – Supraviețuirea ordinului
Templului. – Ordinul fiind nimicit, sufletul colectiv este acolo și veghează, paznic al

unui cuvânt de ordine. – Dubla deviză a Templierilor: L P D (*Lilia pedibus destrue – Latro pontifex deletur*). – Artizanii răzbunării templiere. – Prima tentativă: Adam Weishaupt și Ordinul Iluminaților. – Răspândiți în Germania, moștenitorii lui Jacques Molay se reformează în Franța. – Explozie formidabilă a Revoluției franceze. – Ca evoluție în procedeu: lumea tinde spre un nou echilibru. – Împlinirea dublului program al templierilor: antimonarhic și anticlerical. – Revoluția se semnalează prin conflictul marilor Colectivi umani. – Sufletul templier se încarnează în marea Societate Iacobină. – Încarnare timpurie a altor egregori; ei sunt bătuți pe plan terestru: Călugării se împrăștie și Durdulia este sacrificată. – Bătălii ale Egregorilor în Convenția națională. – Strivirea girondinilor; căderea neașteptată a lui Danton; Robespierre moare în sfârșit; reacția devoratoare a lui Thermidor. – Voințele individuale sunt neant, când voințele generale se izbesc și se sparg în Eterul furtunos. – Pionii de carne pe eșichierul social. – rolul secundar al inițiativelor individuale, în asemenea furtuni colective. – Mobiluri complexe la care se supune sufletul mulțimilor. – Viața individuală în viața colectivă. – Indivizii rămași liberi pot, grupându-se, să genereze noi Egregori. – Folosirea conștientă sau inconștientă a lanțului simpatetic. – Exemplu peremptoriu: tentativa lui Babeuf și leagănul socialismului .....

Entitățile colective în Ordinul religios. – Reticențe și rezerve ale autorului. – Dominațiile teurgice. – Teurgia: o pagină remarcabilă a lui Éliphas Lévi. – Teurgia decadentă și înalta teurgie a lui Prophyr și Iamblicus. – Teurgia de lumină respinge sacrificiile sângeroase, caracteristice misterelor degenerate. – Teurgia clericală; magi politicieni ai Antichității orientale. – Zeii națiunilor aveau o existență reală: erau Entitățile colective ale religiilor. – Prima funcție a Sacerdotului consta în a crea, a hrăni și a întreține zeii. – Adevăratul sens al cuvântului Idol „Omnes dii gentium daemonia” (Psalmi). – Lanțul magic al volițiunii adoratoare, dimanizat de credință. – Marea operă teocratică nu este decât transpunerea religioasă și extensia acestui lanț de simpatie, în cercul căruia vedem cum se naște oracolul meselor vorbitoare. – Pila psiho-dinamică. – Formarea și dezvoltarea Ființei potențiale din lanțurile simpatetice durabile. – Zeii rezidau în idoli de lemn sau de metal? – Corpul fluidic al Entităților colective .....

Apariții ale zeilor, în templele vechi. – De ce sacrificatorii își furau capul. – „Nemuritorii” politeismului nu au fost deloc avari în manifestări. – Viziuni radioase și spectre terifiante. – Umbre care populau sanctuarele și păreau legate de altar. – Forme lemuriene evoluând în atmosfera ocultă a Egregorului colectiv. – În temple și în criptele antichității, vizitatorii spirituali din orice ierarhie găseau un azil convenabil pentru naturile lor. – Demonii inferiori se acopereau acolo cu sânge condensat, vizitatorii de dincolo de cer își puteau cere un corp de lumină, de muzică și de tămâie. – Utilitatea practică a sacrificiilor: aburul de sânge poate suplimenta fluidul mediumilor, pentru a le permite invizibililor să apară. – Cât privește parfumurile, ele nu puteau acoperi vizitatorii decât cu un contur artificial și înșelător, cu o aparență de corp fără viață. – Doar provocând extazul la senzitivi, parfumurile consacrate improvizau mediumi. – Exteriorizarea sensibilității și experiențele Colonelului de Rochas. – Forța psihică emană din corpul extaticilor. – În acest fluid disponibil, Ființele de dincolo se scaldă și se manifestă. – Raritatea apoteozelor autentice .....

Legea sacrificiilor sângeroase, universal sancționată de către antichitatea sacerdotală –

Moise, nu a inovat deloc sub acest raport: cultul său apare, în primul rând, ca un cult de sânge. – Ritualurile sângeroase ale legii mozaice. – Iehova își rezervă monopolul sângelui vărsat, care este „o ofrandă cu un miros foarte plăcut”. – Sacrificii umane frecvente în Israel, de la sacrificiul lui Abraham, până la cel al lui Jephthe. – Numeroase exemple de sprijin. – Despotul implacabil care comandă aceste orori nu poate fi decât Ihoah Elohim .....

Misiune excepțională a lui Moise. – Moise, un titan mai mult decât un sfânt. – În degenerescența universală, rolul său este de a modela huma umană, pentru a imprima în ea sigiliul divin. – Opera colosală a acestui teocrat: a improviza poporul lui Dumnezeu! Nu era o sarcină mediocră, nici dintre cele care pot fi îndeplinite prin blândețe și milă. – Moise a fost chirurgul lumii vechi: el a garantat, printr-o operație violentă, vindecarea umanității. – De ce acest cult de sânge în Israel. – Adonai se poate complăce în sângele vărsat pe altarul său? – Minuni și mistere ale teurgiei mozaice. – Magia ceremonială a lui Moise. – Construcția secretă a Arcăi și a Sanctuarului. – Știință colosală și măiestrie operatoare. – Aliatul celest al lui Moise, Interlocutorul său Celest. – Entitatea colectivă a mării Comuniuni a Sfinților (viziunea de pe Sinai). – Vicii și virtuți ale rasei evreiești. – Is-ra-el, manifestare strălucitoare a lui Dumnezeu. – Succesorii lui Moise: eclipsa luminii lui Elohim. – Abominarea în Locul Sfânt. – Multiple legături religioase ale lui Moise cu Invizibilul. – Absolutul Divin – Ihoah Elohim, Verbul etern. – Egregorul mării Comuniuni doriene. – Coloanele Elementalilor și ale Lemurilor, destinate operelor de magie sacerdotală. – Nuanțe cu care Moise nu și-a încurcat poporul. – Rezerve ezoterice ale Doctrinei sale. Pentru poporul evreu, orice lucru, bun sau rău, iese din dreapta lui Iehova. – Centralizarea divină: avantaje și inconveniente ale acestui sistem. – Adevăratul Egregor: Mihail. – *In sole posuit Deus tabernaculum suum*. – Identitatea omului ideal și a lui Dumnezeu manifestat. – Substituție divină. – Zeificare exoterică a Aliatului celest. – Piatra cubică. Moise și Iisus Hristos. – Prejudicii din Sepher Toldos. – La Comuniunea Sfinților, se opune sinagoga perversilor. – În fața lui Mihail se ridică Samael. – Colectivul caco-psihic. – Acesta poate fi corpul astral totalizat al uni Entități colective umane. – Strofe ciudate din Saint-Yves .....

CAPITOLUL IV

FORȚA VOINȚEI

A unsprezecea cheie a Tarotului: Forța. – O tânără închide în ambele mâini gura unui leu furios. – Detaliu ciudat al emblemei. – O corecție a lui Etteilla. – Peruchierul Alliette, devenit astrologul Etteilla „astro-fil-astru și restaurator al Cartomanției Egiptenilor”. – Etteilla și Tarotul: o ediție purificată de arcanе. – Sens ezoteric al emblemei. – Putere a voinței asupra Astralului, pentru care Leul este unul dintre animalele hieroglife. – Optul culcat, ∞, și simbolul Vieții universale. – Frontierele cosmice ale acțiunii volitive .....

Voința, una dintre cele trei mari Puteri conducătoare ale Universului. – Suveranitatea omului universal în Paradis, înainte de cădere. – Voința lui Adam îi realiza toate gândurile: el popula de creaturi sfera activității sale și putea, printr-o singură volițiune, „să le conducă pe acestea de la ființă în neant și din neant la ființă”. – Citat esențial din Fabre d’Olivet. – Căderea omului i-a răpit, în aparență, această prerogativă qvasi-divină; el poate totuși, de aici de jos, să o recapete într-o anumită măsură. – Eva, simbolul facultății volitive. – „Vei naște în durere”; interpretarea ezoterică a acestei sentințe. – Diminuare calitativă și cantitativă a forței lui

Adam, prin diseminarea și ascunderea învelișurilor sale .....

Forța Voinței se decelează până în elaborarea corpului fizic, această închisoare a sub-multiplului uman. – Edificarea inconștientă a corpului. – Conștientul și cele două inconștiente. – Arhitectul și muncitorii. – Antreprenorul construcției este corpul astral

Despre facultatea plastică, această matrice psihică a corpului astral. – Contradicții în noțiunile referitoare la corpul astral. – Facultatea plastică, instrumente de punere la punct a sufletului, pentru diferitele medii pe care le traversează. – Atât timp cât sufletul nu se încarnează, corpul său astral se condensează sau se subtilizează, în funcție de mediu. – În munca de încarnare, corpul astral se naturalizează, compatriot al organismului: el va împărți de acum destinul acestuia. – Când sufletul îl va părăsi, corpul astral se va dezagrega în mod paralel. – Atunci facultatea plastică va trebui să îi țese sufletului lăsat gol, un nou corp subtil, convenabil pentru noul mediu unde a pătruns. – O anumită școală vrea ca acest corp astral să nu preexiste fetusului. – Despre corpul glorios, care nu este corpul astral. – „Carul subtil al sufletului”. – Facultatea plastică țesând corpul astral, se supune voinței colective a speciei pentru trăsăturile generale, voinței individuale pentru trăsăturile particulare .....

Omul esențial constituie sufletul Cosmosului integral: orice viață emană din el, orice substanță emană din a sa, în mod direct sau indirect. – Un text al lui Moise: Adam numește animalele; sensul simbolului. – Toate ființele inferioare provin de la Adam. – Atomi dispersivi ai substanței sale corupte. – Umanitatea terestră, provenind din animalitate, despoaie violent acea *anima bruta*. – Cercul „Satelitului impur” (Lumina Egiptului) .....

Teoria semnăturilor naturale. – Limba semnăturilor (Q. Aucler) – Semnăturile și școala lui Paracelse. – Oswald Crollius și cartea sa *Adevărata și via anatomie a Lumii mari și mici*. – Crollius apreciat de către Éliphas Lévi. – Artele divinatorii ca studiu al semnăturilor spontane. – Chiromanția aleasă ca exemplu: critica chiromanției; frontierele sale raționale .....

Virtutea configurativă a Astralului, din care fiecare val este o pagină revelatoare a Cărții universale a vieților. – Locuitorii Astralului inferior; sufletele în curs de încarnare. – aceste suflete caută să escaladeze citadela fizică; ele lasă pe materie amprenta urcării lor. – Experiențele lui Aksakoff: mulaje de mâini fluidice. – Experiența domnului de la Violette: amprente cristalizate de frunze de urzică pe sticla unei leșii de cenușă de urzici expusă la frig. – Gaffarel și teoria sa despre Umbrele morților. – Gaffarel și Gamahes sau Camaieux. – Descriere și exemple ale acestui fenomen. – Miracol divin sau miracol diabolic? – Teoria lui Gamahes: fotografurii ale mirajelor rătăcitoare. – Iconogenie spontană. – Amprente ale semnăturilor naturale în materie modificată sau făcută receptivă prin eterizare. – Alte amprente de semnături misterioase. – Arborele cu zece mii de imagini și povestirea părintelui Huc. – Baronul de Guldenstube și semnătura directă a Spiritelor. – Eugene Vintras și minunea hostiilor stigmatizate și sângerânde. – Stigmatul extaticilor. – Minuni ale credinței și ale dorinței. – Apropiind descoperirea domnilor Focachon și Liebeault (poza a unui vezicatoriu prin sugestie) și cea a domnului de Rochas, (exteriorizarea sensibilității), ajungem să explicăm producerea stigmatelor mistice. – Încă un cuvânt despre marii Colectivi umani .....

În magie, orice forță rezidă esențialmente în Voință și în Credință. – Eroul, omul de voință; misticul; omul de credință; adeptul, omul de credință și de voință în același timp. – Dorința însăși este creatoare, ca formă obscură a voinței .....

Un episod instructiv din *Crocodilul* lui Saint-Martin, epopee puțin cunoscută și puțin apreciată a teosofului Ambroise. – Sens simbolic al principalelor personaje: Doamna Jof, Sedir, Ourdek, Rachel, în sfârșit Eleazar. – Crocodilul, emblemă egipteană a lui Naháš și a Astralului inferior. – O bătrână înghițită (Atalante). – Peregrinările lui Ourdeck. – Alegorie revelatoare .....

Misterele lui Antalante (de Saint-Martin). – Cuvinte păstrate. – Predicator într-un templu. – Dublu curent de cuvinte blasfematoare. – Hierofantele. – Peștera magicianului negru. – Masa pentagonală, fotoliul și cele paisprezece scaune. – Acolii și maestrul absent. – Cartea de fier. – Pact de nelegiuire. – Manifestarea numelui lui Eleazar. – Întoarcerea inopinată a Hierofantelui. – Multiplicarea maimuțelor: oamenii răului sunt devorați. – Maimuțele se devorează între ele. – Ourdeck salvat în mod miraculos .....

Explicarea Misterelor lui Atalante, referitoare la folosirea Voinței în scopuri rele, prin magie. – Mașina infernală dispusă într-o cavernă. – Cele cincizeci de trepte de umbră. – Pentagonul și pentagrama. – Steaua bună și steaua rea. – Instrumentele și mobilele de fier. – Lanterna pentagonală, piatra neagră luminoasă și hieroglifile de abominare. – Estada și maimuțele de fier. – Masa eliptică, emblema cercului rău. – Lanțul magic și misterele sale. – Aplicația lanțului magic. – Mari inițiați și mari magicieni. – Cartea de sânge, mereu deschisă, a Iluminismului negru. – „Societatea Independenților”. – (Templul, parvisul și sanctuarul, după misticul Eckartshausen). – Multiplicarea maimuțelor de fier: răul colcăie în incinta răului însuși. – Tromba repercusivă și șocul reciproc. – Suicidul sateliților răului. – Această pagină din Saint-Martin îl descrie foarte bine în magia ceremonială. – Saint-Martin, maestrul său Martines de Pasqually și cartea lui Papus .....

Despre Voință în Magie. – Magia se practică direct (prin acțiunea corpului astral asupra fluidelor imponderabile); indirect (prin imperiul Voinței asupra Invizibililor). – Magicieni, mediatorii activi și mediumi; magicieni pasivi. – Despre Magnetism: el poate fi în egală măsură conceput în mod activ sau pasiv; doar acesta din urmă este în legătură cu acest capitol. – Magnetismul este „Cheia Științei Oculte”? (Du Potet). – Mesmer și sistemul său. – Rezumat teoretic al celor XXVII de propoziții. – Moștenitorii lui Mesmer. – Puysegur și ulmul lui Buzancy: nașterea somnambulismului. – Faria fermecătorul. – Minuni adiacente magnetismului. – Liebeault, Focachon și Rochas. – Școala din Nancy. – Sugestia nu datează de ieri. – Acțiunea medicamentelor la distanță în evul mediu. – O descoperire a lui Edison. – De ce și cum în sugestie (vezi capitolul V din lucrarea noastră). – Orice gând este un suflet. – Responsabilitatea practicienilor sugestiei .....

Fascinația, fenomen sugestiv. – Preotul și breviarul său (fenomen raportat de Bodin). – Teoria fascinației. – Toba fermecată și izvorul miraculos (fenomen povestit de Nynauld). – Sugestia mentală și virtualitatea semnelor analoage. – Miracole ale sunetului în magie: legende instructive; fakirii și forța mentras; armonica iluminărilor; clopote și sunetele lor armonioase; generatorul Keeley și forța „intereterică”. – Fenomenul tamburinei .....

Teoria semnelor de sprijin, complementară celei a semnăturilor spontane. – Verbul, în ocultism: volițiune definită, etalată pe o emblemă care o confirmă. – Doctrina semnelor după Éliphas. – Cheia de boltă a magiei ceremoniale și a cultelor religioase. – Abuz posibil al teoriei Semnelor magic. – Traducere și transmitere a ideii prin semn.

– Telepatie, telegrafie psihică și precipitare a scrierilor. – Magia cuvântului și a gestului. – Forța clișeului. – „Religia nu este decât un gest” (Musset). – Odată fixat gândul și tradus prin semn, acesta servește pentru a-l proiecta. – Virtutea supremă a semnelor: dimanizarea efortului solitar, prin evocarea voințelor conforme. – Folosirea semnelor întinde lanțul magic și îi evocă Egregorul. – Pentagrama și cercul evocărilor. – Minuțiozitatea ritualică, în magie ca și în religie; inflexibilitatea ceremonialului. – Citate remarcabile ale Threiciei. – Lanț de aur legând pământul de Cer. – Ghirlande de semne evocatoare. – Riturile nu sunt efectuate decât din cauza naturii imperfecte a umanității asupra căreia magistul vrea să acționeze. – Yoghinii se pot lipsi între ei de semnul exterior. – „Spiritul se îmbracă pentru a coborî și se despoaie pentru a urca” (axiomă cabalistică) .....

Din nou semnul de sprijin. – Pantaclele. – Paracelse le reduce la două esențiale: stele Macrocosmosului și Microcosmosului. – Traducere inedită a unei pagini din Paracelse (Filosofia Ocultă). – Folosirea celor două Stele în magie. – *Quod superius, sicut est quod inferius*. – Virtutea pantaclelor, în mâna unui adept. – Semn de recunoaștere dintr-o lume în alta. – Precipitate, în astral, a pantaclelor arse pe altarul parfumurilor. – Precipitare electrică: schiță arsă a pantaclelor, obținută cu ajutorul mașinii lui Holtz. – Steaua strălucitoare a lui Solomon. Electrizat în permanență; Stea înflăcărată, electrizat în etape. – „*Ignescunt signa deorum*”. – Amulete și talismane. – Teoria materialistă a lui Etteilla. – Monogramele medicale ale Arhidoxelor magice (Paracelse). – Confecționarea și teoria unei medalii talismanice a Soarelui. – Originea talismanelor este poate la Gamahes. – Exploatare industrială a talismanelor. – Preinși ocultiști operează pentru bani. – Doctrina și binefacerile sale se dau sau se refuză; dar nu se vând niciodată .....

Magia este exercițiul puterii creatoare, recuperată de aici de jos. – Producția tuturor pieselor de obiecte materiale, prin obiectivarea Protilului. – Este acel *nec plus ultra* al magiei terestre. – Obiecte devenite invizibile, prin eterizare. – Descrierea și explicarea fenomenului. – Aduceri; obiectul, eterizat în timpul transportării sale, redevine vizibil în punctul de sosire. – Materia trece prin materie. – Flori dezintegrate și reintegrate. – Eterizarea corpului uman: mediumul Home, dispărut în pragul unei uși închise, se găsește leșinat în partea cealaltă. – Fenomene reale și cu adevărat de neînțeles. – Nu vă grăbiți niciodată să strigați absurdul. – Fabre d’Olivet magician: o scrisoare trimisă împăratului „în corp astral”. – Fabre d’Olivet terapeut; sfidarea domnului Montalivet; mănușa este aruncată. – Fabre d’Olivet sibarit: cărțile sale îl găsesc în fotoliul său.

Levitația: deplasarea vizibilă și suspensia aeriană a obiectelor. – Levitația corpului uman; experiențele lui Home. – Eglinton îi arată țarului fenomenul levitației sale; povestire a mediumului. – Țarul „sub picioarele” unui englez. – Experiențe frecvent observate în India: ridicarea fakirilor .....

Voința în rău. – Nu ritualizăm magia neagră. – Dreptatea immanentă a lucrurilor. – Amenințarea șocului reciproc. – Paradoxul mandarinului, atribuit lui Jean-Jacques. – Ipoteza nebunească poate deveni realitate. – Scutul ocult. – Spada lui Damocles .....

Voințe individuale sau colective, în bine și în rău. – verbele creatoare. – Binecuvântări, anateme. – Excomunicarea este actul de a expulza un om dintr-un grup viu pentru care era o celulă. – Excomunicarea, sentință capitală. – Pentru a conjura verbul de reprobație trebuie să te afiliezi, în fapt sau în intenție, la un alt grup – Misterul lanțurilor magice. – Martines de Pasqually și bătăliile sale oculte, la solstiții

și la echinocții. – Detalii despre ritualul martiniștilor (amintiri ale baronului de Gleichen). – „Sferturile de cerc” și „cercul de retragere”. – Experiențele domnului d’Hauterive, criticate de către Saint-Martin. – Domnul de la Chevalerie, angajat în mod imprudent în lupta cu planul astral, este aproape de moarte. Maestrul său absent (Martines) îl salvează inspirându-l în momentul pericolului. – „NU trebuie să bravăm opinia”. – Lanțul simpatetic și legile electricității. – Virtutea cercului în magie ..... Excomunicarea solemnă, gen de maleficiu sacru. – Efecte teribile ale excomunicării, în epocile de intransigență și de credință militantă. – Vrăjirea sacră, după Adolphe Bertet (Apocalipsa dezvăluită). – „Condamnărilor capitale” ale Bisericii, după Josephin Peladan (Istar): lanțuri monastice bisexuale. – Cheile lui Hermes încrucișate cu cele ale Sfântului Petru. – Sabia magică este făcută pentru brațul servitorului servitorilor? – Nu s-ar putea folosi de ea în mod legitim decât pentru apărarea unui Ordin social unde Știința și Credința ar fi readuse la unitatea lor de sinteză ..... Despre vrăjire, care este răul prin excelență. – Descoperire a colonelului de Rochas. – El va face parte din descoperirile lui Rochas ca și magnetismul: Știința oficială va pune stăpânire pe ele, pentru a le reboteza. – Blestemul și ochiul rău. – Vrăjire în Annam: lancea înfiptă în umbra victimei. – Despre umbra corporală din punct de vedere magic. – Vrăjirea bohemienilor: „a înfige cuțitul” (Romes, de J-A Vaillant). – Scopelismul. – „Aceasta este o piatră în grădina mea”: originea acestui dicton ..... Experiențele lui Rochas despre vrăjire. – Relatarea autorului. – Placa fotografică sensibilizată. – Păpușa de ceară. – Fenomen al stigmatului prin repercușiune (15 octombrie 1892). – Rochas fizician. – El va verifica, una câte una, noțiunile tradiționale ale ocultismului. – Pericolele acestui gen de experiență. – Vrăjire imediată: vrăjire pe termen lung. – Accident neprevăzut, povestit de către Rochas: apă sensibilizată răspândită într-o noapte de iarnă. – Reversibilitate posibilă și funestă pe această temă, în cazul de sensibilizare a plăcilor fotografice. – Experiențele domnului doctor Luys: transfer al unei stări neurologice pe un subiect sănătos, cărui îi sunt aplicate remedii. – „Freceție la un picior de lemn”, proverb justificat prin medicina paracelsică. – Teoria vrăjirii. – Teoria legii șocului reciproc. – Beneficiul sau sortilegiul prin fluide otrăvite. – Cu ce lichid misterios își stropeau gogii vrăjitorii din Brie. – Exemplu de vrăjire populară, raportat de Cahagnet. – Cum să te ferești de maleficii ..... Fenomene compozite în care forțele Naturii se supun în fața verbului uman. – Ministerul Omului-Spirit. – Semne precursorale ale apoteozei adamice .....

CAPITOLUL V

SCLAVIA MAGICĂ

A douăsprezecea cheie a Tarotului: Spânzuratului: sensul emblemei. – Gloriile și misterele sclaviei magice. – Dublă interpretare: sclavia spiritului, sclavia materiei. – Tahu sacru; în Tarot, această hieroglifă re apare, la încheierea tuturor ciclurilor, majore și minore. – Arcanul XII se referă la omul coborât în decăderea cărnii ..... Încarnarea sufletelor; captivitate prevestind cea mai dură sclavie. – Proba lui Psyche: flacăra sa vie pare să se stingă în mocirla terestră. – Capcana lui Venus, a Afroditei sau a lui Ionah. – Sub aceste diferite nume, Marea Seducătoare exercită cele două funcții paralele. – Pentru a capta sufletele, pentru a cupla corpurile, mijloacele sale nu variază deloc; Dorința este vocea sa mângâietoare și capcana sa este Voluptatea ..... Agonia existenței aromale: o tulburare senzuală invadează sufletele; ele se lasă

antrenate în torentul generațiilor. Un vârtej voluptos le acoperă oroarea decăderii. – Încarnarea lor este mereu imediată? – Suflete în curs de încarnare; ele devin jucăria Șarpelui fluidic al lui Ashiah. – Ele pot influența mediumii. – Ele obsedează cuplurile îndrăgostite, desemnate să le ofere un corp. – O pagină ciudată de Louis Menard .....

Preexistența sufletului, slăbiciunea sa, naufragiul său în prăpastia materiei, bine cunoscute din toate timpurile, de către adepții oricărei școli. – Cum a pus stăpânire arta pe aceste noțiuni pentru a le traduce în mituri și în simboluri. – Legenda mozaică a Paradisului; cât de veche este originea sa. – Mituri analogice: Pandora, Proserpina, Psyche, etc. – Fabulele simbolice ale decăderii constituie baza tuturor misterelor antice. – Este peste tot povestirea unei catastrofe degradante, atașată promisiunii unei reabilitări. – Misterele lui Eleusis: răpirea Persefonei (Proserpinei), de către Aidonee (Pluto). Intervenția lui Demeter (Ceres); călătoriile sale. – Persefona în infern: ea a mâncat trei semințe de rodie. – Sentința lui Zeus (Jupiter). – Persefona va trăi șase luni pe an în infern și șase luni în Cer: Simbolul existențelor alternate .....

Misterul Nașterii. – Proba terestră și încarnarea sufletelor. – O pagină frumoasă din Saint-Yves .....

Inițierea, această trezire a sufletului în somnambulism aici jos, figurativă pentru moarte și existența postumă. – Adeptul (după Stobbee) oferă avan-gustul reintegrării. – Nașterea, moartea adevărată; inițierea, renașterea în spirit. – Epoca inițiatilor .....

Încorporarea materială a sufletului nu îi compromite legăturile cu lumile superioare; dar ea îl condamnă la servituțile lumii materiale. – Jugul Destinului. – Posedarea sufletului de către Natura-naturată. – Macrocosmos și microcosmos; analogie. – Formarea corpului fizic; compromis între Puterile Cerului și pământ. – Legături invizibile leagă fiecare celulă, fiecare fibră, fiecare organ, de diferitele regiuni ale Universului, care le sunt analoage. – Cunoașterea acestor raporturi; punerea lor în aplicare: Magia naturală a vechilor autori. – Supranaturalul nu mai există; ceea ce este Natura totală, marea Isis a sanctualelor. – În sânul profund al acestei Mame universale, trăiesc și se mișcă toate ființele finite, până la cei mai sublimi arhangheli ..

Magia naturală, după Porta – Minuni. – Fizică ocultă. – Bagheta divinatorie și cartea abatelui de Vallemont. – Minunile lui Jacques Aymar. – Minunile fermecătoarei Maia, regina aparențelor. – Beția Naturii primăvara; marele jubileu al lui Eros și al Cybelei. – Legăturile mistice și fiziologice care leagă omul de Marele Toth se fac simțite atunci. – Simfonia Cosmosului total. – Extaz revelator .....

Scalvia Magică, în expresia sa naturală și spontană. – Cum se traduce pentru noi: sugestii ale materiei: foamea, setea, somnul, apetitul brutal. – Simpatii și antipatii. – Omul crede că optează liber, când se supune acestora din urmă. – În ce măsură suntem liberi? – Libertate potențială, doar pentru o treime; trebuie să o dezvoltăm. – Aliindu-se cu Providența, omul își dublează domeniul său liber originar. De ce. – Piedicile Naturii naturate; omul nu le poate rupe. – Le poate reduce la minimum de împotrăvire

Tributul sexual: poate fi eludat? – Înțeleptul îi comandă cărnii. – El a învins-o pe Maia. – Atotputerea relativă care rezultă .....

Prescrierea de abstenență (magică sau sacerdotală). – Motive pozitive și non sentimentale ale acestei prescripții. – Abstenența de la anumite alimente; Moise și hierofanții gentilității, de acord pentru a le proscrie. – Sângele este folosit pentru a lega corpul și sufletul: citat ciudat din Porphyr. – Critica opiniilor lui Porphyr. – Învățăturile Înaltei Magii, pe tema virtualităților cărnii și sângelui. – Speciile lumesti

și nelumești, după Moise și Pytagora. – Clasificări fondate pe semnăturile naturale .....

Regimul rațional al abstenențelor: litera moartă a pus stăpânire pe el. – Reglementări puerile și prohibiții excesive. – Generalizarea regulilor excepționale. – Posturi și macerații. – Celibatul ecleziastic. – Cultul exterior a corupt peste tot spiritul Științei Secrete. – Doctrină eronată a „Sacrificiilor meritorii” și a „Mortificărilor plăcute lui Dumnezeu.” .....

Pitagora, foarte sever în alegerea alimentelor. De ce? – Corpul astral este „carul subtil”. – Mecanism de elaborare a corpurilor glorioase. – Neînțelegeri în acest sens, chiar și printre discipolii lui Pitagora. – Clasificarea ezoterică a alimentelor permise sau interzise. – Pitagora îl completa pe Moise în acest sens. – *Fabis abstinence*: semnătura kteina a florilor bobilor. – „Porțile infernului” .....

Rezumat al semnăturilor spontane. – Produsele periculoase ale celor trei regnuri poartă înscrisă în forma lor exterioară mărturia răutății lor latente: orice Cain poartă un semn pe frunte. – Exemplu: caracatița și scorpionul, etc; păsările de pradă, marile feline. – Analiză rapidă a formelor vegetale: - Beladona, Mandragora, Datura, Măselarița: - Cucutele și Joianul șofranat; - laptele cucului; - virnașul și sabina: - aconitul, degețelul, brândușa de toamnă; - Arum maculatum; floarea broștească, etc.. – Semnături minerale: rugină revelatoare; forme cristaline, etc. – Adeptul știe să citească pe scoartă proprietățile substanțelor .....

Toxicologia făcea parte din științele oculte. – Fari nefas. – O oroare sacră învăluia arcanele acestei științe. – Jurământul lui Heliodore. – Toxicologia, așa cum o înțelegem noi, nu era decât o secțiune a vechii științe a veninurilor. – Otrăvurile sufletului, spiritului și voinței. – Acțiune binefăcătoare sau nefastă a produselor naturale asupra corpului astral, această legătură reglatoare a vieților. – Știința semnăturilor este cea a corpului astral: dublu control, a priori și a posteriori. – Purul și impurul. – Variații ale corpului fluidic; el se subtilizează sau se îngroașă; uneori se denaturează. – Chrysopee a învelișului uman. – Marea operă de imortalitate; apoteoza postumă .....

Cele patru forme de sclavie magică: ea se concepe *elementar* (supunere în fața materiei), *hiperfizic* (repercusiune a lemurilor nimbului, forța obișnuinței), *ominal* (servitute magnetică), în sfârșit *spiritual* (servitute medianică). – Această repartizare în patru clase nu are nimic absolut; exemple. – Noi am tratat anterior cele două prime moduri de sclavie; le abordăm pe ultimele două .....

Sclavia oiminală le implică în mod virtual pe toate celelalte; de ce. – Omul activ pe toate planurile. – Practicile magnetismului ne oferă tipul cel mai obișnuit al dominației pe care omul o poate dobândi asupra semenilor săi .....

Magie psihică; sufletul acționează direct asupra sufletului, în ciuda distanțelor. – Inegalitatea actuală a sufletelor. – Fenomenul puțin comun al Substituirii de personalitate. – În ce diferă acest fenomen față de Sugestie. – În primul caz, nu ființa influențată este cea care acționează ci experimentatorul care acționează în ea și prin ea. – Substituire psihică în India. – Răpirea lui Carpena în Mathias Sandorff, de Jules Verne .....

Sugestia propriu-zisă. – Tot gândul este un suflet. – Dinamizarea gândirii; vitalizarea sa, prin căsătoria sa cu un Elemental. – Entitățile foarte diferite care evoluează în nimbul omului, sunt transmisibile de la un individ la altul. – Acolo se bazează principiul sugestiei. – Obsesie și posesie sugestivă. – Auto-sugestie. – Despre rolul secundar al somnului provocat, relativ la sugestia transmisă. – Hipnoza nu mai este

indispensabilă, pentru ca sugestia să reușească. – Sugestia nu constă doar într-o idee transmisă: în spatele ideii, există o forță. Daimoni ai sugestiei .....
 Condiții pentru ca o sugestie să reușească: gând vitalizat; - voință mai energică decât cea a subiectului; - Raport fluidic stabilit dinainte .....
 Fenomenul hipnozei, deloc indispensabil reușitei sugestiei, dar adjuvant. – Beție astrală. – Subiecți refractari. – Subiecți predestinați .....
 Obsesie sau posesie a unui individ de către o entitate parazitară. – Tiranie infinitesimală sau completă, periodică sau continuă, efemeră sau durabilă. – Exemple. – Ființe potențiale care mor manifestându-se. – Posesie totală: caz de nebunie, de monomanie, de idiotenie. – Un intrus se instalează în căminul sufletului. – Alienare mentală. – Antagonism între vechiul proprietar și noul ocupant. – Mister de nedreptate. – Încarnarea prin surpriză. – „Embrionatul sufletelor” .....
 Digresiune despre curenții Astralului. – Din nou Ființele colective. – Servitute inconștientă și mașinală; subordonare de la parte la tot. – Puterile motrice ale fluidului astral. – Curenți cosmici spontani; curenți artificiali, în perimetrul lanțurilor magice. – Ierarhie și anarhie spectrală. – Pericole amenințând magistul care înfruntă acești curenți: dispersie sau absorbție psihică. – Lovitura de fulger. – Viața intelectuală a societăților. – Curenți de idei noi. – Vocabulare noi. – „Idei care sunt în aer”. – Virări bruște de opinie. – De unde vin ele? Influența aeropagiștilor oculte. – Antagonismul etern: Satan și Sfântul Arhanghel Mihail. – Ascendent individual, ascendent global al mulțimilor .....
 Sclavia spirituală – Despre entitățile localizate. Genii loci. – Nici o piatră, nici un fir de iarbă, pe care să nu domnească un Spirit. – „Teme-te în zidul orb de o privire care te spionează!” – Spiritele elementare; rase variate și diferite. – Gnomi, Ondine, Silfi și Salamandre. – Fauni, Silvani, Driade, Nereide, etc. – Elementali ostili omului care le invadează domeniul (Guymiol). – Răzburarea Elementalilor. – Cum se comportă, în ceea ce-i privește, savantul, vrăjitorul, adeptul. – Secretul operațiilor magice, referitor la această clasă a Invizibililor. – Furtuni, trombe și cicloane. – Flăcări slabe. – Amețeala este chemarea silfilor; atragerea apei, chemarea ondinilor, etc .....
 Larve instigatoare ale suicidului. – Ghereta pe care Napoleon o arde; camera de cazarmă pe care o zidește, pentru că oamenii se sinucideau acolo. – Familie predestinată suicidului prin scufundare: toți bărbații de pe această linie se îneacă, mai devreme sau mai târziu, în același loc din râu. – Povestiri de Nixes, Sirene, Dame albe, etc. – Micul Sauteret .....
 Infestări; case bânuite; - Afacerea din Valence-en-Brie face pereche cu cea din Cideville. – Intervenția lui Papus și a domnului abate Schnebelin. – Folosirea vârfurilor metalice. – Ploi de scânteii – Fenomenele încetează; bolnava, care folosea drept medium, se vindecă .....
 Pact cu Demonul – Acord liber consimțit. – Pact formal, pact tacit. – Orice experiență temerară presupune un pact tacit. – Doctrina Bisericii. – Ocultismul adoptă *in toto* termenii definiției teologice, în afară de delimitarea sensului lor veritabil. – Demonul, absolut al Răului, nu există. – Spiritele rele există. – Despre diavol, văzut ca Agent. – Despre diavol, ca Spirit de perversitate. – Societăți secrete; angajament reciproc, țidulă. – Pactul după baronul du Potet. – Fraternități invizibile; țidulă incinerată; precipitare în Astral. – Infernul creează în Astral apariții diabolice. – Suntem de acord cu teologia? – Procedee peremptorii de polemică. – Domnul de Mirville și Éliphas

Lévi. – Diavolul din secolul XIX-lea și ocultii contemporani. – *Chimoera in vacuum bombinas* .....
 Renașterea Magiei. – Succes și mici decepții ale Ocultismului renovat. – El suportă, în interior, proba denigrării și a bătaii de joc. – Intrușii. – Exploatatorii. – Apostafii. – Mizeriile ușor de prevăzut. – Opoziția fatală a forțelor adverse. – Legea lui Fatum. – „Mortul îl prinde pe viu” – Rutina este regula moartă, impusă în viitor prin autoritatea trecutului, în viață, prin majestatea morții. – Renovare mereu lentă a formelor învechite. – Tranziții menajate .....
 Familiaritatea Invizibililor, de obicei nefastă. – Ei acționează pentru socoteala altuia (în consecința unui maleficiu), sau pentru contul lor. – Ce interes au ei de a obseda, de a poseda? – Mistere mediumnice. – Invizibili, avizi de forță nervoasă. – Abandon de fluid vital, la paroxismul pasiunilor. – Banditismul spiritual. – Rațiuni profunde ale fricii, - ale instinctului sadic, etc. – Rol providențial al lacrimilor, la moartea unei ființe dragi. – De ce anumiți Invizibili împing omul la suicid .....
 Raporturi excepționale cu Inteligențele superioare, Sufletele glorificate, Îngerii misionari. – Dispreț și decepții. – Direcție angelică. – Embrionat celest. – Acesta ne readuce la sensul fast al sclaviei magice (a XII-a cheie a Tarotului) .....
 Adevărul ezoteric – Templul și Sanctuarul. – Cele două uși ale Sanctuarului: Știința și Iubirea. – Inițiați speculativi: Știința pentru Știință. – Deziluzionații cetății terestre. – Ierusalimul celest. – Disperarea, la sufletele cele mai nobile, nu este decât o deplasare a speranței .....

CAPITOLUL VI

MOARTEA ȘI ARCANELE SALE

A treisprezecea cheie a Tarotului: Moartea. – Scheletul secerător de capete. – Disoluția și generarea universală. – Tinere creșteri de carne umană: sunt mâini și picioare. – Simțuri ale emblemei. – Inviolabilitate a inițiativei umane. – Gândul se încarnează și se face acțiune. – Moartea care îl lovește pe gânditor nu distruge gândul. – Virtute care înviorează martirul. – Omul care moare pentru o idee o immortalizează pe aceasta, infuzându-i propria sa viață. – Capcana suicidului. Sublimul sacrificiu al morții voluntare: Iisus Hristos și Ioana d’Arc. – Palma martirului devine sceptrul unei regalități postume. – Moartea, lucru grav și sacru. – Nimic nu scuză suicidul .....
 Ce este Moartea? – Ruptură de legătură simpatetică a vieților. – Victorie a individualismului molecular asupra unitarismului colectiv. – Eliberarea lui Psyche. – Viața nu poate fi analizată prin metodele noastre științifice. – Opinii remarcabile ale lui Louis Menard. – Diferitele aspecte ale vieții: viața universală, viața colectivă a speciei, viața proprie a individului, vitalitate celulară, viață chimică a atomilor .....
 Locul simpatetic al vieților, este corpul astral, care concurează la triplul și cvadruplul dinamism vital, în raporturile sale cu organismul. – Vitalitatea celulelor; fluid biologic reflectat. – Spectrul fosforescent. – Masikim, larve ale disoluției corporale. – Celule ce supraviețuiesc un anumit timp: creștere postumă a unghiilor și a părului. – Corpul, adevărat scafandru, ferește ființa umană, pe durata vieții, împotriva atingerilor oceanului fluidic universal. – Flux și reflux al Astralului. – Hereb și Ionah, în raporturile lor cu umbra și cu lumina. – Atmosfere faste și nefaste .....
 Furtuna astrală înspăimântă ființa umană, la ieșirea din cadavru. – Sufletul vrea să intre la loc. – Când reușește? – Posibilitate excepțională la întoarcerea la viață, când corpul nu a suferit leziuni ireparabile. – Marea Operă a Învierii. – Biblia, Evanghelia,

Faptele Apostolilor, Viețile sfinților relatează mai multe cazuri de înviere miraculoasă. – Readucere la viață a domnului Candy de către Leriche, adept al filosofiei hermetice (1799). – Eficacitate a lanțului magic, pentru readucerea la viață. – Incubația magnetică. – Practici religioase și sacramente. – Éliphas Lévi o recheamă pe nepoata sa la existență (scrisoare inedită a lui Éliphas către domnul baron Spedalieri). – Rituri ale resurecționismului, în toate marile religii. – Tradiție sacerdotală. – Pontiful nu va întreprinde miracolul decât dacă este sigur. – Miracole spontane: Lourdes și Salette; opere personale ale Sfinților – Unde autorul își epuizează informațiile .....

Ceremonial foarte ciudat, la patul de moarte al papilor. – Ritualul ciocanului de argint și al triplei chemări. – Superstiții sau ritualuri vechi. – Revivificarea religioasă. – Ciclul lui Pierre și ciclul lui Jean. – Cheile Cerului și ale Infernului. – Ora Providenței. Chemarea Suveranului pontif .....

Pentru a explica folosirea ciocanului de argint și ceremonia triplei chemări, trebuie să clarificăm două mistere conexe: Arcanul cabalistic al resurecționismului și Arcanul religios, al judecării sufletelor, de către Iisus Hristos. – Despre moarte, concepută sintetic. – Abmaterializarea postumă. – Divorț între omul psihic care supraviețuiește și omul material care se descompune. – Oprirea funcțiilor vitale. – Coincidență relativă a acestor fenomene: exemple. – Dacă corpul moare în detaliu. – Anumite funcții corporale se exercită încă pentru o vreme. – Baza rațională a teoriei resurecționismului .....

Principii constitutive ale omului. – Clasificare ternară și clasificare septenară. – Gouph, Nephesh, Rouach și Neschamah. – Doctrina cabalistică și doctrina hindusă: încercare de conciliere. – Ce-i este propriu omului individual? – Spiritul, esența iluminativă (impersonală) și corpul, împrumut de la materia terestră, trebuie îndepărtate; mai rămâne sufletul și corpul astral. – Sufletul constituie personalitatea adevărată; corpul astral este mulajul falsei personalități – Cum se formează aceasta din urmă, în matricea corpului astral? – Aluviunea fluidică și aportul lemurian. – Fuziune a larvelor și a corpului astral. – Falsa Psyche trebuie să se dizolve. – Moartea separă personalitatea de împrumut de personalitatea legitimă. Considerații generale .... Divorțul dintre adevărata și falsa Psyche. – Acolo este judecata despre care vorbește Scriptura. – Neghina separată de semințele bune. – La tribunalul sufletului colectiv. – Confesionalul prăpastiei. – Expulzarea larvelor, constitutive ale falsei personalității, aceste molecule heterogene și rele. – Depozitul gândurilor și voințelor. – Apendicii sufletului (Basilide) .....

Localizări fiziologice. – Pe unde se operează, la moarte, eliberarea animică și astrală? – Prin vârful capului, contra-polaritatea organului genital, pe unde s-a efectuat încarnarea. – Analogia contrariilor. – Cardinalul lovește de trei ori deasupra capului cu ciocanul său de argint .....

Corpul astral apasă asupra sufletului atât timp cât nu s-a descărcat, una câte una, de larvele falsei personalități. – Sufletul rămâne în tot acest timp captiv al cadavrului. – Sedimentul de iluzie se detașează cu ușurință de sufletele sincere, care nu iubesc decât Adevărul și sunt gata să nege minciuna. – Dovadă ușoară; dovadă teribilă, după caz. .. Cum se plătește datoria magicienilor negri. – Pactul mediumnic. – Capcana postumă: influența cercurilor rele. – Ajutoare nefaste. – Moștenire nemuritoare compromisă. – Digresiune despre misterele ieșirii în corpul astral .....

Sufletul în sfârșit eliberat din cadavru. – Larve expulzate, larve ale nimbului. – Însângerat de divorțul său cu falsa Psyche, sufletul se lansează și vrea să fugă. – Noi probe. – Vertijul prăpastiei. – Lovitura morții. – Legătura simpatetică ce trebuie ruptă. – Asaltul monștrilor devoratori. – Angoasa supremă .....

Este momentul critic; sufletul ar muri dacă nu ar fi ajutat. – Fluviul Styx. – Barca lui Charon. – Unda stigiană poartă sufletul, înveșmântat în corpul său astral și învăluit în nimbul său răzbunător. – Imperiul lui Erebe; prăpastia lui Hecate sau Câmpul Proserpinei. – Este conul de umbră al Pământului. – Luna simbolizează geniul ispășirilor. – Imnul frumos al Lunii, de Saint-Yves. – Cerberul ezoteric; santinela Eterului pur .....

Conul de umbră este, după caz, purgatoriul sau infernul sufletelor. – Chinurile celei de-a doua Morți. – Alternativa supremă: a fi sau a nu fi. – Condiția Elementarului; detalii emoționante. – Legionarii umbrei; daimonii răi ai cercului magnetic inferior. – Apoteoza celei de-a doua Morți. – Modificarea prin apă; purificarea prin foc. – Antichtone, sau pământul spiritual al lui Platon. – Citadela arsă. – O pagină enigmatică din *Misiunea Evreilor* .....

Ce înseamnă Ciocanul de argint al cardinalului, pe patul de moarte al papilor. – De ce de argint? – Argintul, simbol al geniului lunar, care îl guvernează pe Hereb și trimite sufletul spre Pământ. – Luna și Soarele: antagonismului influențelor. – Resurecționismul. – Tentativă taumaturgică. – Sensul celor trei lovituri și al triplei chemări. – Cardinalul îmbrăcat în violet: doliu îndulcit de speranță. – Improvizarea lanțului magic. – Sutura craniană și gaura lui Brahma .....

Subsidiul benefic. – De unde vine acest ajutor, pentru sufletul descărnat? – De aici de jos și de acolo sus. – Sufletul nu și-a început purgatoriul în conul de umbră, decât pe Antichtone, locul său este marcat. – Părinți celești pe Antichtone. – Familia se va compune acolo sus din aceiași membri ca și aici jos? – Răspuns ipotetic. – Nu cunoaștem la un om decât falsa sa personalitate. Cum? – Mărfuri interzise din bagajul nemuritor. – Cadavrul celei de-a doua morți; Umbra sau carcasa *inane*. – Majoritatea oamenilor, intimi pe pământ, nu se vor recunoaște pe Antichtone. – Excepție în favoarea celor mai nobili dintre ei. – Privilegiu aristocratic al sufletelor. – Tradiții consolatoare. – Nou-născutul și nou-mortul. – Pagina albă și scrierile karmice .....

În proba celei de-a doua morți, aici jos trebuie să emane influența decisivă, auxiliară și eliberatoare. – Emisia subsidiului benefic. – Cultul Morților. – Indiferenții, atei înșiși, nu se arată insensibili față de acest aspect. – Instinct sublim. – Rolul providențial al durerii prietenilor și apropiaților; de aici vine auxilierea. – Ceremonialul funebru, orchestrare savantă a durerii. – Hemoragie fluidică, la paroxismul pasiunilor violente. – Forța pierdută în durere este pusă la dispoziția sufletului chinuit. – Cum? – Vehicului intercosmic. Afinitate familială. – Legea morților în serie. – „Morții se cheamă!” .....

Cultul Strămoșilor, atât de viu în Extremul Orient. – Războiul iezuiților și dominicanilor în China pe acest motiv. – În ce condiții devine posibilă comuniunea oamenilor cu cetățenii din Antichtone și sufletele glorificate ale Citadelei Solare? – Deformări ezoterice ale cultului strămoșilor. – Caracteristica superstițiilor, este de a face grimase în exces. – Adepții magiei negre, pentru a decupla emisia dinamică, în favoarea morților, amestecă sângele cu lacrimi, durerea fizică și cea morală. – Incizii și tatuaje funebre. – Un text neînțeles din Levitique. – Pactul hieroglific pe viu în carnea umană. – Cupa Vampirismului .....

A îndeplini rituri sângeroase pe un mormânt, înseamnă a-i sugera sufletului chinuit să se facă Vampir. – Crimă postumă. – Cartea lui Scherty și lucrarea părintelui Calmet. – Vampiri încarnați. – Boală postumă; cazuri adevărate. – Spectropatia doctorului Calmeil. – Pausanias vorbește despre vampiri. – Spectrul-asasin. – Cadavre murdărite de noroi: text ciudat din Dom Calmet. – Caracatiță aruncată în groapă. – *Tumulum circumvolat umbra!* – Vampirism la Mycone. – Săbii fixate cu vârful în aer pe mormântul vampirilor. De ce? – Vampirism anticipat: *Elixirul Vieții*, de Jules Lermina. – A perpetua viața și nu moartea. – *Hermippus redivivus*, de Cohausen. – Rețetă mirifică .....

Din nou Cultul strămoșilor. – Practici ale necromanției. – A evoca morții. Ce înțelegem prin acest lucru? – Neînțelegeri de evitat. – Ce ființe răspund la chemările necromantului? – Condițiile nu mai sunt ceea ce erau. – Religiile unitare. – Legături intercosmice, ușoare odinioară. – Taumaturgia vechilor temple. – Dublu punct de vedere. – Cei doi torenți, haosul și scara lui Iacob. – Realități sublime. – Sinteza. – Fructul Cunoașterii și viermele Antagonismului. – Domnia Binarului impur. – Porțile nașterii și ale morții. – Funcții tulburate. – Asemenea ieșiri practicabile s-au închis. – Punctul mort. – Abolirea sanctualelor feminine, unde femeile învățau arta de a evoca viața sufletelor alese. – Splendoarea taumaturgică a cultului ancestral îi aparține trecutului .....

În prezent, practicile necromanției reies din Magia Neagră. – Încercări temerare; eforturi izolate. – Misterele mediumnității. – Apariții și manifestări diverse. – Denumirea ființelor susceptibile de a răspunde la apelul necromantic. – Rolul nefast al Elementarilor. – Raritatea manifestărilor superioare .....

Călătoria cosmică a sufletelor. – Dogmă orfică și pitagoriciană. – Un adevăr, simboluri multiple. – Mantou sacerdotal tăiat în stofa bogată misterelor antice. – Gnoza; erorile și adevărurile gnosticismului. – De ce Biserica catolică a condamnat aceste tendințe. – Neghina și sămânța bună. – Ora Providenței. – Gnosticism al viitorului. – Ereziile primelor secole. – Renovări ezoterice. Gloria Manilor; virtuțile și greșelile sale. – Rea interpretare a doctrinei sale. – Simbolismul profund al Manilor, referitor la Călătoria cosmică a sufletelor. – Roata cu douăsprezece vase sau mașina salvării. – Luna și Soarele, Iubirea și Înțelepciunea. – Faze lunare; Luna , plină de suflete se goleşte în Soare. – Cele două vase ale eterului. – Reintegrarea. – Coloana de Glorie și de Lumină. – Analogia cu druidismul: cetatea lui Gwyon. – Unitate ezoterică a dogmei .....

CAPITOLUL VII

MAGIA TANSMUTĂRILOR

După emblema morții, Tarotul ne-o prezintă pe cea a metamorfozelor. – a XIV-a cheie, Temperanța (mențiune greșită). – Îngerul solar, ținând câte un vas în fiecare mână, varsă conținutul dintr-unul într-altul. – Vasul se schimbă, licoarea rămâne aceeași .....

Metamorfozele sunt aparente: ele nu ating esența. – Despre esență și despre esențe. – Modificări intus și extra. – A fi, a exista. – Orice lucru sensibil există fără a fi, căci el devine. – Orice metamorfoză este trecerea dintr-o lume iluzorie într-o altă lume de iluzie. – Unanimitatea școlilor mistice în legătură cu acest subiect .....

Aceste capitole trebuie să se limiteze la examinarea câtorva exemple de transmutări. – Metamorfoze obiective. – Metamorfoze mixte (fenomene fluidice). – Vom examina un caz de transmutare în fiecare dintre regnurile Naturii: Lycantropia (regn animal). – Palingeneza (regn vegetal), - Chrysopea (regn mineral). – Studiul Chrysopeei va

forma un capitol special în Știința hermetică, prin care vom încheia și acest capitol și acest volum .....

Metamorfoze în animale. – Enigma Lycantropiei face pereche cu cea deja studiată a Vampirismului. – Vârcolacul, vrăjitorul viu, care doarme în patul său; lycantropul, vrăjitor mort, care vegetează în mormântul său. – Analogia continuă în cele mai mici detalii. – Furtișag de forță vitală. – Asalturi sângeroase sau nesângeroase ale spectrului asasin. – Contrafaceri patologice ale Lycantropului. – Lycantropie naturală și lycantropie diabolică. – Ipoteze ale „oamenilor de artă”. Chestiunea pomezilor magice. – Cele trei unguente după Jean de Nynauld. – Pomada sabatului și cea a rătăcirii lycantropice. – Teorii curioase ale lui Nynauld. – Teoria ermetică a vârcolacului după Éliphas Lévi .....

Despre repercusiunea traumatică în cazurile de Lycantropie. – Corpul vrăjitorului este rănit cu lovituri care îi ating larva astrală. – Certitudinea fenomenelor repercusive. – Mediumii cu materializări știu câte ceva despre toate acestea. – Experiențele decisive ale lui Rochas. – Ce este adevărat în povestirile de Lycantropie, pe tema repercusiunii. – Exemple. – Farmecul distrust prin efuziunea sângelui fermecătorului. – Telramund și Lohengrin .....

Despre pseudomorfismul spectral, la vârcolac. – Nabuchodonosor și tovarășii lui Ulise, etc. – Cum se poate modela corpul fluidic după asemănări animale? – Omul, sinteza animalității. – Forme animale divergente. – Tipul uman rezidă în punctul central de echilibru. – Metamorfoze de deviație, spre formele excesive de animalitate. – Transmutări pasagere sau durabile. – Misterul fizionomiilor revelatoare. – Teoria ocultă a bilocării pseudomorifice .....

Fapt de Lycantropie, foarte ciudat, raportat de domnul Bojanoo. – Moartea lanternei. – Femeia și câinele. – Simpatii și antipatii între om și animal. – Nagualismul .....

Metamorfoze vegetale. – Palingenezia sau Phoenixul vegetal. – Fantoma unui trandafir ieșind din cenușa unui arbust. – Fiertură de urzici lăsată la rece: gheața formată păstrează amprenta frunzelor de urzică. – Părerile lui Gaffarel. – Improvizații cristaline ale înghețului. – Arborescențe și frunze de ferigă pe geamuri, fiind ger. – Cristalizări pseudo-vegetale: ghirlande de săruri agățătoare. – Arborii metalici ai Dianei și ai lui Saturn, etc, toți grupări în moleculare cu forme vegetale. – Hieroglife diverse, obținute prin răcirea anumitor substanțe lichefiate. – Semnături spontane ale larvelor, pe grăunțe de plumb: ele denunță maleficii. – Procedee tradiționale ale vrăjitorilor vindecători. – O anecdotă povestită de Bodin. – Mărturia naturalistului Guy de la Brosse referitoare la fenomenul palingenezei .....

Abandon regretabil al acestui gen de cercetări, banale în secolele anterioare. – Termenul de Palingeneză, familiar scriitorilor din secolul al XVIII-lea. – Charles Bonnet și Pierre-Simon Ballanche. – Corpul sideral al plantelor. – Manifestarea fantomelor vegetale. – Preparare detaliată a Phoenixului vegetal, după Marea Carte a Naturii, sau Apocalipsa hermetică. – Cenușa lui Mausole. – Teoriile, uneori hazardate, ale lui Jacques Gaffarel. – Mumia lui Paracelse .....

Talismane de invizibilitate. – Inelul lui Gyges. – Conte de Gabalis: „voi deveni invizibil”. – Halucinații negative .....

COMPENDIU DE ALCHEMIE – Metamorfoze minerale. – Arta Chrysopeei. – Considerații generale. – Aurul artificial și savanții. – Intransigența dogmatismului științific din zilele noastre. – Sinteza aurului este posibilă din moment ce Natura îl

produce .....
 Arta transmutantă este o realitate a trecutului. – Alchimia sanctuarelor. – Comori sacerdotale. – Raymond Lulle, la turnul din Londra: origine a raymondiștilor sau a nobililor rozei. – Nicolas Flamel. – Piatra filosofală, în mâinile adversarilor alchimiei: Berigard de Pise, Helvetius și Van Helmont. – Transmutare a emisarului Lascaris .....
 Arcanele hermetice, apărate de o baricadă de simboluri. Contradicții aparente ale maestrilor. – De ce vom fi expliciti. – Unitatea substanței și himera pretinselor corpuri simple. – Măreții și mizerii ale științei contemporane. – Studiu minuțios al „scoarțelor”. – Știința lui *caput mortuum universal*. – Sufletul mineral le scapă modernilor. – Vechii alchimiști modelau materia vie; noi manipulăm cadavre. – Biogenie minerală .....
 Credo-ul alchimic. – Unitatea substanțială, sub-multiplimitatea fenomenală. – Cele trei principii și cele patru elemente. – Sulf, Mercur și Sare: Aôd, Aôb, Aôr. – Definiții ale principiilor, după Jean Fabre, de Montpellier. – Energia realizatoare a corpurilor; cele trei aspecte ale sale. – Cele trei principii, văzute separat, se reduc la abstracții pure. – Punctul de vedere metafizic și punctul de vedere practic. – Generația mixturilor, prin cele 4 elemente .....
 Natura metalică este una. – Metalele sunt fructe de maturitate mai mult sau mai puțin avansată, pe arborele metalogen. – Metalele imperfecte echivalează cu fructe deloc coapte. – Piatra filosofală este fermentul susceptibil de a duce la maturitate aceste fructe acre și detașate înainte de termen de viața de creștere. – Orice operă rezidă în elaborarea fermentului, fie alb, fie roșu. – Arta lui Hermes, după Éliphas Lévi .....
 Sumar al muncilor Marii Opere: patru diviziuni. – I. *Operațiuni preliminare*. – Prepararea Azotului Înțelepților. – Sublimare misterioasă. – Oțelul filosofilor și magnetul lor. – Solventul metalelor. – „*Reincrudation*” (reacția, fermentarea, combinația) aurului și argintului. – *Rebis*. – II. *Opera propriu-zisă*. – Eliberarea Soarelui viu și a Lunii vii. – Regele și Regina, a căror nuntă va da naștere Copilului regal. – Sulfur și Mercurul metalogen se căsătoresc. – Cei doi fermenți. – Nimic altceva decât *Rebis* nu trebuie închis în ou și supus regimului gradual al cuptorului alchimistului. – Fenomene succesive în ou. – Culoarele. – Piatra filosofală. – III. *Multiplificarea pietrei*. – Două procedee. – IV. Proiecția. – Transmutare metalică .....
 Comentarii. – Dificultatea rezidă în muncile preparatorii. – Restul, joc de copii și de femei. – Mercurul Înțelepților. – Materia primă: magnezia, marcasita sau mina filosofilor. – Oțelul filosofilor poate degaja Mercur din legăturile sale. – Pentru a procura acest oțel, trebuie folosit magnetul lor. – Electricitatea și pila. – Magnetismul este folosit în alchimie? – Obiectivări ale protilului. – Vulturii zburători ai lui Phialethe. – Două texte decisive ale acestui adept. – Ammonium și Mercurul înțelepților. – Ipoteză și analogie. – „Menstruația vegetabilă”. – Tatăl, mama și copilul. – Baia regelui și a reginei. – Marele și micul magister. – Pentru Marele Magister trebuie să se lucreze cu aur și cu azot; pentru cel mic cu argint și cu azot. – Aurul și argintul *reincrudat* dau cei doi fermenți, sulfur și mercurul. – De ce unii maeștri recomandă să se folosească aurul, argintul și azotul pentru Marele Magister când ar fi de ajuns doar aurul și azotul? – Congelarea lui *Rebis* .....
 Adevăratul Cuptor; descrierea sa (A Poisson) – Baie de nisip sau baie de aburi? – Aludul și circulația spiritelor. – Distilarea sinelui în sine. – *Regimen ignis*. – „Focul secret”; confuzie și neînțelegere în acest punct. – Cărbunele de pământ și sufleurii .....
 Calcinarea oului. – Alternative de volatilizare și de fixare, de delicvescență și de ariditate. – Regimul lui Mercur – Regimul lui Saturn: „capul de corb” și „*nigrum*

nigro nigris”. – Regimul lui Jupiter. „Porumbeii Diane” anunță albeața. – Regimul Diane: „Piatra albă”. – În ce diferă piatra transmutantă albă, în cele două magistere: identică în act, ea este diferită ca putere. – Continuarea operei. – Regimul lui Venus. – Regimul lui Marte: „coada de păun” și „eșarfa lui Isis”. – Regimul Soarelui: piatra filosofală obținută. – Proprietățile sale fizice. – Puterea sa .....
 Cele două metode de multiplicare ale pietrei. – „*Mare tingerem, si mercurius esset*” – Pudra de proiecție. – Cubul de ciară. – Adevărata Lună fixă. – Un metaloid necunoscut? – Medicina universală .....
 Problema lui Homunculus. – Himeră seducătoare. – Idolul lui Moloch. – Însuflețire artificială a unei mandragore. – Joscicii supreme ale științei deviate la stânga. – Obscenitate a vrăjitorilor evrei, după savantul rabbi Moses .....
 Apologie a marilor adepți ai științei lui Hermes. – Apostolat hermetic. – Marii adepți au teaurizat? – Chrysopeea exterioară și cea internă. – „*Petra autem erat Christus*” ...
 Postscriptum .....

ANEXĂ

I. Corpul causal, după teosofia vedantină, de Paul Sedir .....
II. Un supliciu ciudat din extremul Orient, de A. de Pouvpourville .....
 BIBLIOGRAFIE Catalog de opere citate în acest volum .....
 GRAVURI .....

GRAVURI

FRONTISPICIU: Pantaclul lui Trithème, reconstituit de către domnul Oswald Wirth, pe descrierea pe care o oferă Éliphas Lévi (după un exemplar manuscris al Tratatului Cauzelor secunde, de Tritheme, din biblioteca domnului conte Branitzki) .....
 Schema Constituției Omului (vezi Fabre d’Olivet) .....
 Variantă a pantaclului lui Trithème, desenat de către domnul Wirth, de un crochiu de mâna lui Éliphas, descoperit într-una dintre scrisorile sale către domnul baron Spedalieri .....
 Justiția (a opta cheie a Tarotului), desen de domnul Wirth .....
 Apa și Focul: antagonism nupțial al contrariilor (Simbol hindus, cules de către Malfatti de Montereaggio) .....
 Pustnicul (a noua cheie a Tarotului), desen de domnul Wirth .....
 În drum spre sabbat (reproducere fototipică a două bucăți de lemn foarte ciudate din secolul al XV-lea, extras din *de Lamiis* de Ulrich Molitor, 1495, in-4). Vrăjitori în formă umană și animală, unul urcat pe un lup, ceilalți călare pe legendara mătură. – Gravuri ciudate și de o execuție cu totul naivă și primitivă .....
 P’ur b’u, lancea tibetană pe care o foloseau lamașii pentru a distruge larvele și a alunga spiritele rele (Fototipie) .....
 Sabbatul după Pierre Lancre (reproducere fototipică a unei planșe interesante care lipsește în aproape toate exemplarele din *Tabloul Inconstanței*, Paris, 1612 sau 1613, in-4) .....
 Roata Norocului (a zece cheie a Tarotului) desen de domnul Wirth .....
 Schema polarizării cerebro-genitale a Androgenului uman .....
 A doua schemă a polarizării androgine .....
 Cele trei Parce țesând Viitorul: Providența, Voința, Destinul. (reproducere fototipică a unei compoziții originale, semnate de abatele Constant (Éliphas Lévi). – Extras dintr-un manuscris antic al *Claviculelor lui Solomon*, intitulat: *Secretul secretelor*. Acest

manuscris i-a aparținut lui Éliphas, care l-a ornat cu numeroase compoziții în acuarelă și desene cu creion roșu .....

Forța (a unsprezecea cheie a Tarotului), desen de domnul Wirth

Pentagrama bună și cea rea (omul și capul de țap) .....

Steaua strălucitoare a Macrocosmosului și Steaua înflăcărată a Microcosmosului (după descirerea lui Paracelse) .....

Spânzuratul (a douăsprezecea cheie a Tarotului), desen de domnul Wirth .....

Pactul: *Schemata diabolica* (reproducere fototipică a unei compoziții originale, semnate Eliphas. – Extras din același manuscris al Claviculelor, despre care am vorbit) .....

Moartea (a treisprezecea cheie a tarotului), desen de domnul Wirt .....

Conul de umbră și calea luminoasă (schema cosmică referitoare la condițiile postume ale sufletului) .....

Muntele durerilor (desen original datorat penei abatelui Constant, extras dintr-un manuscris inedit al maestrului, *Înțelepciunea Anticilor*), 1874, in-4. – (Iată cele câteva rânduri scrise de pana lui Éliphas, care încep această compoziție: „Damnații, înghesuiți în muntele de durere, urcă unii peste alții pentru a suga mamelele sterile ale Morții, care îi respinge descoperindu-și fruntea pe care scrie cuvântul teribil și de neșters: Eternitate! Această ficțiune înfricoșătoare este punerea în scenă hiperbolică a eternei opoziții care trebuie să existe între bine și rău”) .....

A doua moarte (a treisprezecea cheie a unui vechi Tarot. Figură foarte rară) .....

Temperanța (a paisprezecea cheie a Tarotului), desen de domnul Wirth .....

Marele androgin alchimic (schiță de o admirabilă miniatură, fantastică și simbolică; extras fin Lieure de Sainte Trinité, manuscris de alchimie de la începutul secolului al XVII-lea, 1 volum mare in folio, caligrafiat, cu 25 de miniaturi pe piele, cu o artă savuroasă și naivă și cu o prospețime excepțională) .....

Rebis, cele două elixire și septenarul naturii metalice (reproducere fototipică a trei figuri de lemn, foarte ciudate, extrase din *Cele douăsprezece chei ale filosofiei fratelui Basile Valentin*, Paris, 1659, in-12, fig) .....

Sirena și cele două surse ale naturii metalice; Compost filosofal sau stază a corupției (reproducere fototipică a două alte bucăți de lemn ciudate din aceeași lucrare) .....